

ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อม
เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2559

ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อม
เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ไพไลวรรณ กันตัก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อม
เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2559

พิไลวรรณ กันตัก. (2559). ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณินพนธ์. อ.ดร.ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี ระดับการศึกษาระดับปริญญาโท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท และมีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง ทักษะคิดที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับดี

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูที่มีเพศ อายุราชการ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะคิดที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง สูง และสูงมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

KNOWLEDGE UNDERSTANDING, ATTITUDE AND MEDIA EXPOSURE
RELATING WITH READINESS ENTERING INTO ASIAN ECONOMIC
COMMUNITY OF TEACHER UNDER THE SECONDARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE IN BANGKOK METROPOLIS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

August 2016

Pilaiwan Kantak. (2016). Understanding, Attitude, and Information Exposure Relating to the Preparation for ASEAN Economic Community (AEC) of Secondary School Teachers in Bangkok Area. Master's Thesis. M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Thesis Advisor : Paiboon Archarungroj, Ph.D.

The objective of this research is was to study the understanding, attitudes, and information exposure relating to the preparation for ASEAN Economic Community (AEC) of secondary school teachers in Bangkok area. The sample used in this research was 400 secondary school teachers working under the Department of General Education in Bangkok.

The findings revealed that the majority of the respondents were female who have worked as government officials for less than 10 years, held a master's degree, and received an average monthly income between 15,001-25,000 baht. The respondents had the understanding about AEC in a moderate level. Their attitude toward AEC in general was in a very high level. Their exposure to information about AEC in general was in a high level, and their preparation for joining AEC in general was in a good level.

The hypothesis testing revealed that teachers with different gender, duration of working years as government officials, and levels of education had different preparation for AEC, with statistically significant level at 0.01 and 0.05 respectively.

Teachers who had different understanding about AEC had different preparation for AEC, with statistically significant level at 0.01.

Attitude toward AEC correlated in the same direction to the preparation for AEC in low and very low levels, with statistically significant level at 0.01.

Exposure to information about AEC correlated in the same direction to the preparation for AEC in moderate, high, and very high levels, with statistically significant level at 0.01.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้มีพระคุณหลายท่าน กราบขอบพระคุณ อ.ดร.ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ามารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รวมถึงให้ความรู้ ข้อแนะนำ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถาม และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะ และชี้ข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานวิจัยขึ้นนี้

ขอกราบขอบพระคุณครูโรงเรียนโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนครูทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในโครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้มอบความรู้และแนวคิดต่างๆ อันทำให้ผู้วิจัยมีความเติบโตทางความคิด จนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำงานวิจัย ได้อย่างสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำที่ดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตสาขาวิชาบริหารการตลาดทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือกันเสมอมา

ขอขอบคุณ นายสุวัณณรัตน์ ตั้งพรเจริญสุข นายอัฐกานต์ พูลพร นายเอกราช อิทธิกุลและทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจและกำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่เวที่แต่บิดามารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

พิไลวรรณ กันตัก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์.....	9
แนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ.....	14
แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติ.....	18
แนวคิดและทฤษฎีด้านการเปิดรับข่าวสาร.....	23
แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม.....	27
ประวัติความเป็นมาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

สารบัญ

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	96
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	101
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
อภิปรายผลการวิจัย.....	110
ข้อเสนอแนะที่ในการวิจัย.....	118
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	121
บรรณานุกรม.....	122
ภาคผนวก.....	128
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัด กรุงเทพมหานคร.....	43
2 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance).....	55
3 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับเพศ.....	60
4 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับอายุราชการ.....	60
5 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับระดับการศึกษา.....	61
6 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับระดับการศึกษา.....	61
7 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	62
8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC).....	62
9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวม.....	65
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC).....	66
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน.....	66
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน.....	67
13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน.....	68
14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก.....	69
15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC).....	69
16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล.....	70
17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน.....	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ.....	71
19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).....	71
20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน.....	72
21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา.....	73
22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มเพศโดยใช้ Levene's test.....	74
23 แสดงผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยจำแนกตามเพศ.....	74
24 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มอายุราชการโดยใช้ Levene's test.....	76
25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุราชการโดยใช้สถิติ Brown-Forsythe.....	76
26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำแนกตามกลุ่มอายุราชการ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3.....	77
27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา จำแนกตามกลุ่มอายุราชการ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3.....	78

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test.....	80
29 แสดงผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	80
30 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's test.....	82
31 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe.....	82
32 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้ Levene's test.....	84
33 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้ Brown-Forsythe.....	84
34 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำแนกตาม กลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรายคู่ ด้วย Dunnett's T3.....	85
35 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา จำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3.....	86

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

36 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันและด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน.....	89
37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันและด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา.....	91
38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน.....	93
39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา.....	95
40 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	96

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 แสดงองค์ประกอบของทัศนคติ.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากบทความของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เรื่องการเตรียมความพร้อมการศึกษา เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (บทความ. 2557; ออนไลน์) กล่าวว่า กระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกต้องเผชิญกับความหลากหลายทั้งด้านสังคมและระบบเศรษฐกิจซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตเป็นอย่างมาก ทำให้หลายประเทศต้องเร่งเตรียมพร้อมโดยการสร้างกลไกและพัฒนาคนให้มีศักยภาพสูงขึ้น ให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประเทศชาติก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและเท่าเทียม ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน ได้ตระหนักถึงบทบาทและภารกิจสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือกับอาเซียน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนในเวทีโลก โดยเฉพาะการใช้กลไกความร่วมมือด้านการศึกษานำพาอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคง เพื่อให้สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ภายในปี 2558 ซึ่งส่งผลให้ทุกภาคส่วนต้องเร่งแสวงหาความร่วมมือเพื่อเดินหน้าขับเคลื่อนเตรียมพร้อมบุคลากรไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตามเป้าหมาย โดยเฉพาะให้กลไกการศึกษาเป็นตัวนำสำคัญในการขับเคลื่อนให้สามารถก้าวไปได้อย่างมีทิศทางผลสำเร็จ ประโยชน์ร่วมกันองค์กรหลักในกระทรวงศึกษาธิการจึงต้องเร่งเครื่องก้าวเดินอย่างไม่หยุดนิ่ง

โดยเฉพาะอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา คือ ต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองทางด้านการเรียนการสอน การทำวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างตนให้เป็นคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมทั้งสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จะเห็นว่าจะต้องมีการปรับตัวอย่างมาก ทั้งในเรื่องภาษา การรับวัฒนธรรมต่าง ๆ ส่งผลต่อเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี การศึกษา รวมทั้งสังคม

เพราะเนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพมีความสามารถเต็มศักยภาพมีการพัฒนาที่สมดุลทั้งสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (ศูนย์การศึกษาทางไกลไทยคม. 2542: 1) การศึกษาเป็นกระบวนการถ่ายทอดและเรียนรู้ในการที่จะสร้างสรรค์และพัฒนาคนทั้งในแง่ความรู้ ความคิด ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถสนองตอบทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติ ซึ่งประเทศที่ต้องการความก้าวหน้าต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนโดยอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือสำหรับประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและมีปัญหาเกี่ยวกับกำลังคน

ที่จะตอบสนองนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างมากอันสืบเนื่องมาจากระบบและวิธีการจัดการศึกษาที่ไม่สามารถสร้างและกระจายโอกาสรวมทั้งคุณภาพการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทิศทางการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคอุตสาหกรรมที่ผ่านมาและการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้นระบบการศึกษาของประเทศไทยจึงถูกท้าทายจากแรงผลักดันการเปลี่ยนแปลงทางสังคมค่อนข้างมาก (กรมการศึกษา นอกโรงเรียน. 2542 : 1)

ในปี 2558 ที่ประเทศไทยจะเข้าสู่สมาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยให้ทัดเทียมกับระดับนานาชาติประเทศโดยการสร้างและขับเคลื่อนประเทศด้วยการศึกษาเพื่อพัฒนาไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสากลต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” เพื่อศึกษาหาข้อมูลในการพัฒนาความพร้อมให้มีความสอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพมีความสามารถเต็มศักยภาพมีการพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐานการในระบบศึกษาอย่างสูงสุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ราชการ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาด้านทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ของครูสถานศึกษา โรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรในสถาบันการศึกษา สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาไทยทัดเทียมกับนานาประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษางานวิจัยนี้จะมุ่งศึกษาในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 13,014 คน ข้อมูล ณ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2559 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2559: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 13,041 คน ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ 2549: 47) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่าง 388 ตัวอย่าง และผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 12 ตัวอย่าง รวมจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Purposive Sampling) เจาะจงไปที่เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 เขต ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เขต 1 กรุงเทพมหานคร เขต 2 และกรุงเทพมหานคร เขต 3 และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

1.1 ข้อมูลประชากรศาสตร์

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุราชการ

1.1.2.1 ต่ำกว่า 10 ปี

1.1.2.2 11-20 ปี

1.1.2.3 21-30 ปี

1.1.2.4 มากกว่า 30 ปี

1.1.3 ระดับการศึกษา

1.1.3.1 ปริญญาตรี

1.1.3.2 ปริญญาโท

1.1.3.3 สูงกว่าปริญญาโท

1.1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.4.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

1.1.4.2 15,001 – 25,000 บาท

1.1.4.3 25,001 – 35,000 บาท

1.1.4.4 35,001 ขึ้นไป

1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1.3 ทักษะที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1.3.1 การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

1.3.2 การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน

1.3.3 การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

1.3.4 การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

1.4 การเปิดรับข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1.4.1 สื่อบุคคล

1.4.2 สื่อมวลชน

1.4.3 สื่อเฉพาะกิจ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

2.1 การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

2.1.1 การเตรียมความพร้อมด้านการสอน

2.1.2 การเตรียมความพร้อมด้านภาษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำและข้อความเฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอให้นิยามศัพท์เฉพาะต่างๆ ไว้ดังนี้

1. **ครู** หมายถึง ครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เขต 1 กรุงเทพมหานคร

2. **ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)** หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยสามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ ของครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้และความเข้าใจการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ว่ามีมากน้อยเพียงใด ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป จำนวนสมาชิก ภาษากลาง ความสำคัญ และประโยชน์จากการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. **ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)** หมายถึง ระดับทัศนคติเกี่ยวข้องกับการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยของครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อได้รับรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งประกอบด้วยด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

4. **การเปิดรับข่าวสาร** หมายถึง การเปิดรับข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ประกอบด้วย สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

สื่อบุคคล หมายถึง สื่อที่ใช้เครื่องมือในการสื่อสารทั้งที่เป็นคำพูด กริยาท่าทาง การแสดงออกทางอากัปกิริยา ได้แก่ สื่อที่มาจากการทำตามบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีเซนต์เตอร์ หรือการสนทนากับบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อน หรือคนรู้จัก

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อกลางที่นำข่าวสาร สาร และเนื้อหาสาระทุกประเภทไปสู่มวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสารหรือวารสาร

สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม ได้แก่ หนังสือ คู่มือ จุลสาร แผ่นพับ ใบปลิว ป้ายประกาศและโปสเตอร์ เอกสารแจก การจัดนิทรรศการ การสาธิต และอินเทอร์เน็ต (Website)

5. การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวด้านการสอน และด้านภาษา เพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้าเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

6. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) หมายถึง ASEAN Economic Community ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นเป้าหมายการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับประเทศคู่ค้า และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจระดับโลก รวมถึงมีการยกเว้นภาษีสินค้าบางชนิดให้กับประเทศสมาชิก ส่งเสริมให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่งมั่นคง ประชาชนอยู่ดีกินดี

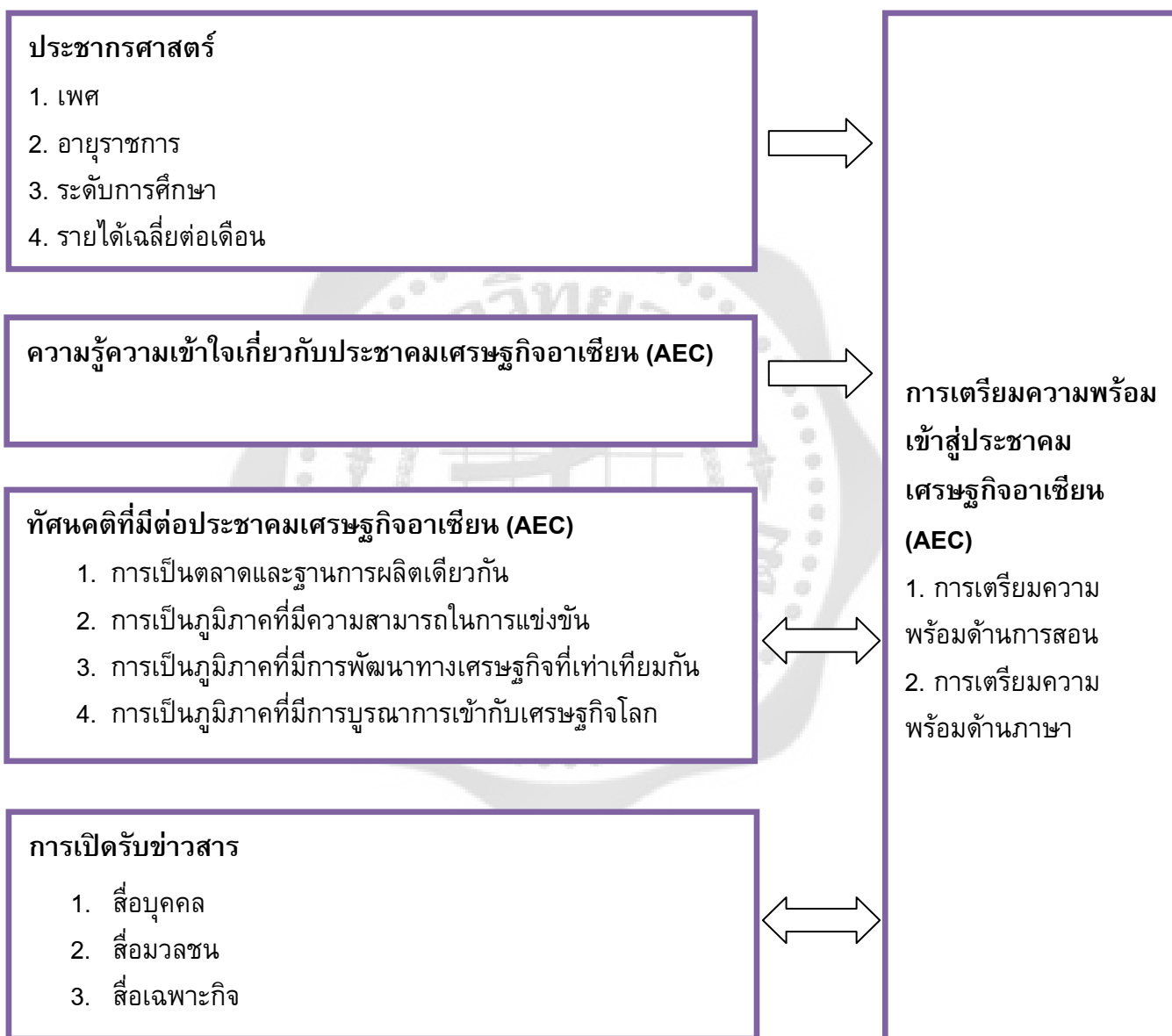

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการรับรู้ข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีกรอบแนวคิด ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ครูที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน
2. ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน
3. ทักษะคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
4. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีรวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดสมมติฐาน กำหนดตัวแปร การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง กรอบแนวคิด และแนวทาง ในการดำเนินงานวิจัย ได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ
3. แนวคิดและทฤษฎีด้านทักษะคิด
4. แนวคิดและทฤษฎีด้านการเปิดรับข่าวสาร
5. แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม
6. ประวัติความเป็นมาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด และทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป โดยความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร ลักษณะประชากรศาสตร์ (พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. 2529: 312)

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2542: 44-52) ได้กล่าวถึงแนวความคิดด้านประชากรศาสตร์นี้เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือพฤติกรรมพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวความคิดนี้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ Defleur; & Ball-Rokeach (1996) ที่อธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล หรือลักษณะทางประชากรซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่ม ๆ ได้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ในลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะเลือกรับ และตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสาร ในแบบเดียวกัน และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-Response) หรือทฤษฎี เอส-อาร์ (S-R Theory) ในสมัยก่อน และได้นำมาประยุกต์ใช้อธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารว่า ผู้รับสารที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน จะมีความสนใจต่อข่าวสารที่แตกต่างกัน

ประมะ สตะเวทิน (2546: 112-118) ได้อธิบายถึงคุณสมบัติเฉพาะของคน ซึ่งแตกต่างกันแต่ละคน คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในการทำการสื่อสาร อย่างไรก็ตามในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ กันนั้น จำนวนของผู้รับสารก็มีปริมาณแตกต่างกันด้วยการวิเคราะห์ผู้รับสารที่มีจำนวนน้อยคนนั้นมักไม่ค่อยมีปัญหา หรือมีปัญหาน้อยกว่าการวิเคราะห์ผู้รับสารที่มีจำนวนมาก เนื่องจากการวิเคราะห์คนที่มีจำนวนน้อย เราสามารถวิเคราะห์ผู้รับสารทุกคนได้ แต่ในการวิเคราะห์คนจำนวนมาก เราไม่สามารถวิเคราะห์ผู้รับสารแต่ละคนได้ เพราะมีผู้รับสารจำนวนมากเกินไป นอกจากนี้ผู้ส่งสารยังไม่รู้จักผู้รับสารแต่ละคนด้วย ดังนั้น วิธีการที่ดีที่สุดในการวิเคราะห์ผู้รับสารที่ประกอบไปด้วยคนจำนวนมากก็คือ การจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะประชากร (Demographic Characteristics) ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส เป็นต้น ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการรับรู้ การตีความ และการเข้าใจในการสื่อสารทั้งสิ้น (กิตติมา สุรสนธิ, 2541: 15-17)

1. เพศ (Sex) หญิงชายมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสรีระ ความถนัด สภาวะทางจิตใจ อารมณ์ จากงานวิจัยทางด้านจิตวิทยาทั้งหลายได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาท และกิจกรรมของคนสองทั้งเพศไว้แตกต่างกัน

2. อายุ (Age) อายุเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งต่อพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ เนื่องจากอายุจะเป็นตัวกำหนดหรือเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ของบุคคล ดังคำกล่าวที่ว่าผู้ใหญ่อาบน้ำร้อนมาก่อน เกิดมาหลายฝน หรือเรียกคนที่มีประสบการณ์น้อยกว่าว่าเด็กเมื่อวานขึ้น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องบ่งชี้หรือแสดงความคิดความเชื่อ ลักษณะการโต้ตอบต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของบุคคล คนเราโดยทั่วไปเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ประสบการณ์สูงขึ้น ความฉลาดรอบคอบก็เพิ่มมากขึ้น วิธีคิดและสิ่งที่สนใจก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

3. การศึกษา (Education) การศึกษาหรือความรู้ เป็นลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร การที่คนได้รับการศึกษาที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงย่อมมีความรู้สึนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกัน คนทั่ว ๆ ไปมักจะสนใจหรือยึดแนวความคิดในแนวสาขาของตนเป็นสำคัญ และบุคคลมักมีลักษณะบางประการที่แสดงหรือบ่งชี้ถึงพื้นฐานการศึกษาหรือสาขาวิชาที่เรียนมา เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่อบรมกล่อมเกล้าให้บุคคลมีบุคลิกภาพไปในทิศทางที่แตกต่างกัน ทางด้านครูผู้สอนก็มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้เรียนโดยการสอดแทรกความรู้สึนึกคิดของตัวเองให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นตัวกำหนดในกระบวนการเลือกสรรของผู้รับ

4. สถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ (Socio-Economic Status) อันได้แก่ เชื้อชาติและชาติพันธุ์ ถิ่นฐาน ภูมิลำเนา พื้นฐานของครอบครัว อาชีพ รายได้และฐานะทางการเงิน ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อผู้รับ ซึ่งในการวิจัยทางด้านนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร และสาร

สถานะภาพทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน

5. ศาสนา (Religion) การนับถือศาสนาเป็นลักษณะอีกประการหนึ่งของผู้รับสารที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้รับสาร ทั้งทางด้านทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมโดยศาสนาได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนและกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตคนตลอดทั้งชีวิต Childs (ประมะ สตะเวทิน, 2546 : 7) ได้สรุปถึงอิทธิพลของศาสนาที่มีต่อบุคคลไว้ 3 ด้าน ได้แก่ด้านศีลธรรม คุณธรรม ความเชื่อทางจรรยาของบุคคล ด้านการเมือง และด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางด้านประชากรนั้นยังมีลักษณะอื่น ๆ อีก ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจกับการสื่อสารได้ โดยอยู่ภายใต้แนวความคิดที่ว่าถ้าบุคคลมีปัจจัยเหล่านั้นแตกต่างกัน ความคิด และการกระทำก็มีแนวโน้มที่จะแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวความคิดนี้สามารถนำไปใช้อธิบายปัจจัยของประชากรด้านอื่น ๆ ได้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538: 41-42) อธิบายว่าลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่ใช้บ่อยมากในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิภาพต่อการกำหนดตลาดเป้าหมายรวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญมีดังนี้

1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกัน นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันของส่วนการตลาด นักการตลาดได้ค้นหาความต้องการของส่วนการตลาดส่วนเล็ก (Niche market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญเช่นกัน นักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรนี้อย่างรอบคอบเพราะในปัจจุบันตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคเนื่องจากเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น

3. ลักษณะครอบครัว (Marital status) ในอดีตถึงปัจจุบันลักษณะครอบครัวเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาดมาโดยตลอด และมีความสำคัญยิ่งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือนที่ใช้สินค้าใดสินค้านั้นและยังสนใจในการพิจารณาถึงลักษณะด้านประชากรศาสตร์ และโครงสร้างด้านสื่อที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินใจในครัวเรือน เพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, education and occupation) เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด โดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางและมีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนการตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้การมีหรือไม่มี

ความสามารถในการจ่ายสินค้า ในขณะที่เดียวกันการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต ธรรมเนียม ค่านิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยนเกณฑ์รายได้รวมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์อย่างอื่น เพื่อให้กำหนดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้สูงที่มีอายุต่างๆ ถือว่าใช้เกณฑ์รายได้รวมกับเกณฑ์อายุ พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2529: 312-316) ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้รับสารโดยการวิเคราะห์ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งแต่ละบุคลากรจะมีความแตกต่างกันโดยที่ความแตกต่างนี้จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสารได้ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์นี้จะประกอบด้วย

1. อายุ (Age) การจะทำให้ผู้ที่มีอายุต่างกันเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นมีความยากง่ายแตกต่างกัน ผู้ที่มีอายุมากก็จะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าซึ่งการชักจูงจิตใจหรือโน้มน้าวจิตใจของคนนั้นจะยากขึ้นตามอายุของคนเพิ่มขึ้น

2. เพศ (Sex) เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันและพฤติกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารก็แตกต่างกันด้วยดังนั้นการสื่อสารจำเป็นต้องทราบว่าทำการสื่อสารกับเพศชายหรือเพศหญิง

3. การศึกษา (Education) การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้รับสารโดยเชื่อว่าการศึกษานั้นทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไปโดยผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีความสนใจในเรื่องที่มีเหตุผลสนับสนุนทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้า

4. ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and economic status) หมายความว่ารวมถึงอาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัวโดยเชื่อว่าฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน

องค์ประกอบของประชากรศาสตร์

ปรมะ สตะเวทิน (2533: 105) กล่าวว่า องค์ประกอบของประชากรศาสตร์ หมายถึง คุณลักษณะของประชากรในด้านต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ ที่อยู่อาศัย สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ เชื้อชาติ ภาษาและศาสนา เป็นต้น องค์ประกอบด้านอายุและเพศ เป็นองค์ประกอบหรือคุณลักษณะขั้นพื้นฐานของประชากรที่จัดว่ามีความสำคัญกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการเกิด การตายและการย้ายถิ่น อันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านขนาดองค์ประกอบและการกระจายตัวประชากร โดยองค์ประกอบของประชากรศาสตร์ สามารถแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านเพศ

ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างทางเพศของประชากรมีความสำคัญในการวางแผนต่างๆ อย่างมาก ทั้งภาครัฐบาลและหน่วยงานเอกชน เช่น การวางแผนการให้บริการสาธารณสุข การวางแผนการประกอบธุรกิจ เป็นต้น นักเศรษฐศาสตร์มองโครงสร้างทางเพศของประชากรในแง่การนำไปศึกษาด้านการใช้แรงงานสตรีและการประกอบอาชีพประเภทต่างๆ ของประชากรขณะที่นักสังคมวิทยามองความสมดุลระหว่างประชากรเพศชายและหญิงในแง่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ในการวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์เรื่อง การเกิดการตาย

การย้ายถิ่น การสมรส รวมทั้งการวิเคราะห์ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่แตกต่างกัน

2. องค์ประกอบด้านอายุ

อายุเป็นส่วนประกอบพื้นฐานที่สำคัญของประชากร ในการวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ อายุเป็นตัวแปรที่สำคัญ ในการศึกษาการเกิด การสมรส การตาย และการย้ายถิ่น นอกจากนี้ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านอายุของประชากรจะทำให้ช่วยการวางแผนด้านกำลังคน การขยายการศึกษา ตลอดจนโครงการสวัสดิการทางสังคมของรัฐที่ให้แก่ประชากร เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านการสมรส

องค์การสหประชาชาติแบ่งประเภทของสถานภาพสมรส ได้แก่ (1) โสด (2) สมรส (3) หม้าย (4) หย่าร้าง (5) สมรสแต่แยกกันอยู่โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ความแตกต่างในสถานภาพสมรส มีความสำคัญทางประชากรศาสตร์ สัดส่วนของประชากรในแต่ละสถานภาพสมรสมีผลต่ออัตราเจริญพันธุ์ และอัตราตายในประเทศ กล่าวคือ สัดส่วนของสตรีที่สมรสสูงย่อมจะมีอัตราเกิดสูง นอกจากนี้ยังพบว่า ชายและหญิงที่สมรสมีอัตราการตายต่ำกว่าคนโสด หม้าย และหย่าร้างในกลุ่มอายุเดียวกัน

4. องค์ประกอบด้านการศึกษา

ระดับการศึกษาของประชากร เป็นดัชนีหนึ่งที่แสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาของประชากรเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์แก่รัฐบาลและเอกชนในการนำไปเป็นพื้นฐานการคาดประมาณกำลังคนในอนาคต การพัฒนาประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศใดมีสัดส่วนของประชากรที่ไม่รู้หนังสือมาก ๆ ก็หมายความว่า ประเทศนั้นยังด้อยพัฒนาอยู่มาก และการทราบถึงสัดส่วนของประชากรในวัยศึกษาเล่าเรียนก็ย่อมมีส่วนช่วยในการวางแผนและนโยบายทางการศึกษาของรัฐบาล คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้ (ปรเม สตะเวทิน. 2533: 105)

4.1 เพศ (Sex) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย

4.2 อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความบันเทิง

4.3 การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผล

เพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาดำรงจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4.4 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and economic status) ประกอบด้วย อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ภูมิหลังทางครอบครัว และสถานภาพทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา ผู้วิจัยขอนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากรศาสตร์ของ ประมว สตะเวทิน (2546, หน้า 112-118) มาใช้ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ราชการ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) หรือไม่

2. แนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้

ชวาล แพร์นกุล (2516: 11) อธิบาย ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงและรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำใด ๆ ที่บุคคลได้สะสมและถ่ายทอดต่อ ๆ มาตั้งแต่ในอดีต และบุคคลสามารถรับทราบสิ่งเหล่านี้ได้

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2535: 49) อธิบาย ความรู้ หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับและสะสมในรูปของการจำ

จำนง พรายแถมแข (2531: 44) อธิบาย ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวทั้งปวงของประสบการณ์ที่ผ่านมา รวมถึงที่สัมพันธ์กันกับประสบการณ์นั้น ๆ ด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 10) อธิบาย ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้อาจจะโดยการฝึกหรือโดยการมองเห็นความรู้ขั้นนี้ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายทฤษฎี ข้อเท็จจริง กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543: 185-189) อธิบาย ความรู้ หมายถึง ข่าวสารที่เก็บไว้ในความทรงจำ ส่วนหนึ่งของข่าวสารทั้งหมดเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้บริโภคในตลาดเรียกว่า ความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค (Consumer knowledge) ซึ่งอาจจะศึกษาได้โดยการตอบคำถามดังนี้ คือ ผู้บริโภคจะรู้อะไร ความรู้จัดระเบียบอยู่ในความทรงจำ ในรูปใดและจะวัดความรู้ได้อย่างไร

เนื้อหาของความรู้ (The content of knowledge)

เนื้อหาของความรู้คือ คำตอบของคำถามข้างบนนี้เกี่ยวกับผู้บริโภคจะรู้อะไรนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจในสิ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในความทรงจำ นักจิตวิทยาได้จำแนกไว้ว่า มีความรู้อยู่ 2 ประเภท ดังนี้ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล 2543: 186-189)

Declarative knowledge หมายถึง ข้อเท็จจริง (Subjective Fact อันเกิดจากการนึกเอาเอง) ที่เรารู้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ Episodic knowledge ซึ่งเกี่ยวข้องกับข่าวสารที่ผูกพันกับระยะเวลา กับ Semantic knowledge บรรจุความรู้ที่สรุปย่อเอาไว้ (Generalized knowledge)

Procedural knowledge หมายถึง ความเข้าใจการนำเอาข้อเท็จจริงเหล่านั้นไปใช้ข้อเท็จจริงเหล่านั้นเกิดจากที่ผู้บริโภคนึกเอาเอง เพราะมันไม่จำเป็นต้องผูกพันกับสิ่งที่ป็นจริงที่เราเห็นได้ (Objective Reality) เช่น ผู้บริโภคอาจเชื่อว่า ราคาเป็นเครื่องชี้คุณภาพ แม้แต่เมื่อจริง ๆ แล้วมันไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ประเภทความรู้

จากบทความวารสารของบริษัท Ecoz-Alen of Hamilton (ฉบับ Second quarter.199; อ้างอิงจาก อดุลย์ จาตุรงค์กุล 2543:186-189) ชื่อ The Right Path to Knowledge Management ว่าความรู้ (Knowledge) แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. Craft ความรู้ชนิดนี้จะเกิดขึ้นในตัวคนที่ทำงานมานาน และเป็นงานที่บุคคลนั้นสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง เป็นความรู้ที่มีการปรับเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลาจึงเหมาะกับสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ๆ เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดกันได้ยาก มักใช้เวลายาวนานในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังยากต่อการที่จะถ่ายทอดได้อย่างตรงกับที่ครูต้องการ เช่น ความรู้ในงานการผลิตศิลปะหัตถกรรม

2. Practical ความรู้ชนิดนี้จะเกิดขึ้นจากการทำงานตามคำสั่งซ้ำ ๆ แต่ละคนจะคิดและปรับตัวให้เข้ากับสายพานการผลิต เมื่อพวกเขาคุ้นเคยกับงานแล้วจะสามารถหยิบจับเครื่องมือต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องใช้ตามองความรู้เหล่านั้นเกิดขึ้นกับคนรุ่นหนึ่งและสามารถถ่ายทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ง่ายประโยชน์ของความรู้เหล่านี้เห็นได้เด่นชัด และสามารถสอนกันได้โดยไม่ต้องใช้แรงงาน

3. Architectural ความรู้เหล่านี้จะเกิดขึ้นกับการได้คิด และปรับปรุงขบวนการผลิตต่าง ๆ วิธีที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของระบบงานค่อย ๆ เปิดเผยตัวเองขึ้นมา และกลายเป็นความรู้ที่อยู่ในตัวคนเหล่านั้น คนพวกนี้สามารถกลับมาั้งโตะแล้วออกแบบกระบวนการผลิตใหม่ ๆ ได้มากมายและสามารถประมาณความสามารถของขบวนการผลิตเหล่านั้นได้อย่างแม่นยำ ความรู้ประเภทนี้เป็นส่วนผสมระหว่างความรู้ 2 แบบแรก และเป็นสุดยอดของความรู้ ทั้งนี้เพราะช่วยพัฒนาวิธีการผลิตได้ในระดับสูง ลดค่าใช้จ่าย เพิ่มความเร็วในการทำงาน คนที่มีความรู้ประเภทนี้หายาก คนที่สร้างความรู้ประเภทนี้จะต้องมีความสามารถสูง เป็นคนฉลาดและช่างสังเกต การสร้างคนประเภทนี้จึงค่อนข้างยากแต่เมื่อเกิดความรู้ความเข้าใจประเภทนี้จะจะสามารถถ่ายทอดให้แก่คนอื่น (ที่มีความฉลาดในระดับเดียวกัน) ได้ง่าย ความรู้ประเภทนี้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด ที่สามารถพัฒนาสังคมได้ การก่อตัวของความรู้ทางด้านนี้จะสามารถทำได้แทบจะนับไม่ถ้วน แต่ต้องใช้เวลาและโอกาส

พฤติกรรมด้านความรู้ หรือความสามารถทางด้านสติปัญญาออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับจากความสามารถขั้นต่ำไปสูง ดังนี้ (Bloom;others 1972: 359)

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge or Recall) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงการจำได้หรือระลึกได้ เป็นความรู้ในเรื่องเฉพาะ ๆ เช่น ความรู้คำศัพท์เฉพาะ ความรู้ในข้อเท็จจริงบางอย่าง เป็นความรู้ในเรื่องวิธีการจัดกระทำเฉพาะเรื่อง และเป็นความรู้ในเรื่องนี้ที่เป็นสากลและนามธรรมในสาขาต่าง ๆ เช่น ความรู้ในเรื่องกฎ ทฤษฎี โครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension or Understanding) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถอธิบายได้ ขยายความด้วยคำพูดของตนเองได้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง 3 แบบ คือ

2.1 การแปล (Translation)

2.2 การตีความหมาย (Interpretation)

2.3 การขยายความสรุปความ (Extrapolation)

3. การนำไปใช้ (Application) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงว่า สามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ และแตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ความสามารถแยกสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างมีความหมาย และเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ เหล่านั้นด้วยหรืออาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์มี 3 ความหมาย คือ

4.1 การวิเคราะห์ให้ได้หน่วยย่อย

4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาความสัมพันธ์

4.3 การวิเคราะห์เนื้อหาหลัก

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการรวบรวมความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้แนวทางที่นำไปสู่การแก้ปัญหาได้ การสังเคราะห์มี 3 ประเภท คือ

5.1 สังเคราะห์ให้ได้ผลเฉพาะเรื่อง

5.2 สังเคราะห์ให้ได้แผนงานปฏิบัติการ

5.3 สังเคราะห์ให้ได้ระดับนามธรรมที่สูงขึ้น

6. การประเมินค่า (Evaluations) ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้อง จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

6.1 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายใน

6.2 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายนอก

ความหมายของความเข้าใจ

สำหรับความหมายของคำว่าความเข้าใจนั้น ได้มีนักวิชาการและผู้ศึกษาวิจัยได้ให้ความหมายดังนี้คือ

บลูม และคณะ (Bloom; others 1971: 271) อธิบาย ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการที่คนขยายความรู้ความจำเป็นให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล แยกเป็น 3 ชั้นที่สำคัญ คือ การแปลความหมายของคำ ข้อความสัญลักษณ์ในงามุมใหม่ตามเนื้อเรื่องและหลักวิชาการนั้น ๆ การตีความโดยเอาความหมายจากการแปลทั้งหมดมารวมกันแล้วสรุปหรือขยายความนั้นตามแนวใหม่ และทักษะใหม่ มุมมองใหม่เพื่อให้กว้างไกลไปจากข้อเท็จจริง โดยจะต้องให้ข้อมูลหรือแนวโน้มน้อยอย่างเพียงพอ

ไพศาล หวังพานิช (2526: 105) อธิบาย ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็น ทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

จากความหมายต่าง ๆ ของความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหา ความสามารถในการนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเอง

การวัดความรู้ความสามารถ

การที่กล่าวว่า ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้ที่จะนับว่า เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องใด ๆ นั้น จะต้องมีการพิจารณาทางจิตวิทยา 2 ประการ คือ จำเรื่องราวนั้นได้กับระลึกเรื่องราวนั้นออกมาจากความจำ (Memory) เป็นฝ่ายรับเก็บไว้ในตัว ความระลึก (Recall) เป็นฝ่ายจ่ายออกจากตัว การที่ใครกล่าวว่า “รู้แต่ พูดไม่ถูก” หรือ “รู้แต่นึกไม่ออก” นั้น แท้จริงก็คือผู้ที่ยังไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เพราะเรายังไม่มีวิธีตรวจสอบว่า สมอของผู้นั้นได้บันทึกเรื่องนี้ไว้จริง ๆ หรือเปล่า เราต้องอาศัยพฤติกรรมที่ผู้นั้นแสดงสมรรถภาพสมอด้านการระลึกออกของความทรงจำนั่นเอง(ชวาล แพรัตกุล 2516:201)

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหา ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์และนิยาม กฎและความจริง หรือรายละเอียดเนื้อหาต่าง ๆ

2. ความรู้ในวิธีการ เป็นการถามวิธีปฏิบัติต่าง ๆ แบบแผน ประเพณี ขั้นตอนการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้นและแนวโน้ม การจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอดเป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุปหรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะ เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหา นั้น ๆ

การสร้างแบบทดสอบเพื่อเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ที่เป็นที่ยุ้จักแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (รวิวรรณ ชินะตระกูล 2533: 38-41)

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบ เป็นการยากที่จะควบคุมการตอบของผู้สอบได้ แบบทดสอบชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1.1 แบบทดสอบที่ไม่จำกัดคำตอบ (Essay extended response) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้สอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี
- 1.2 แบบทดสอบที่จำกัดคำตอบ (Essay restricted response) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้สอบมีสิทธิตอบจำกัด
- 1.3 แบบทดสอบแบบตอบสั้น ๆ (Shot answer) หมายถึง แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบที่เป็นวลีเท่านั้น

1.4 แบบทดสอบแบบให้เติมคำให้สมบูรณ์ หมายถึง 3 แบบ ที่ต้องการให้เติมคำตอบ

2. แบบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีรูปแบบ (Structure) มากที่สุด สามารถใช้วัดผลได้ แบบทดสอบเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แบบถูกผิด (True-False) คำถามชนิดนี้ถามถึงความจริง หลักการ กฎต่าง ๆ และการตีความ

2.2 แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching) ลักษณะของข้อสอบจะมี 2 คอลัมน์ หนึ่งเป็นชุดของคำถาม อีกคอลัมน์หนึ่งเป็นชุดของคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับคำถาม

2.3 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) ข้อสอบประเภทนี้จะประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นส่วนของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3-5 ตัวเลือก แบบทดสอบประเภทนี้จะวัดความสามารถของสมองตั้งแต่ต่ำไปจนถึงขั้นสูง ๆ โดยคำตอบในตัวเลือกนั้นจะมีข้อถูกอยู่เพียงข้อเดียว ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นตัวลวง (Distracters) เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมาก เพราะมีข้อดีที่ว่าการให้คะแนนไม่ว่าใครตรวจ การให้คะแนนจะเท่ากันเสมอ

แบบทดสอบที่ดีต้องมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูง สามารถที่จะจำแนกบุคคลที่มีความรู้กับบุคคลที่ไม่มีความรู้ (คนเก่ง-คนไม่เก่ง) ออกจากกันได้จริง ไม่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นแบบอัตนัยหรือปรนัย (จำนง พรายแย้มแะ.2531:24-29)

จากแนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจของ ไพศาล หวังพานิช (2526:105) สรุปได้ว่าการวัดความรู้ความเข้าใจเป็นการวัดระดับความรู้ความสามารถในการจดจำ พิจารณาข้อเท็จจริงของข้อมูล ที่ได้รับการผสมผสานกับประสบการณ์เดิมของตนเอง และสามารถวัดได้จากการทดสอบที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

3. แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นแนวคิดที่มีความสำคัญมากแนวหนึ่งทางจิตวิทยาสังคม และการสื่อสาร และมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่า ทัศนคติ นั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

โรเจอร์ (สุพงษ์ โสณะเสถียร 2533: 122; อ้างอิงจาก Roger. 1978: 208-209) ได้กล่าวถึงทัศนคติว่า เป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้น คิดและรู้สึกอย่างไร กับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมิน เพื่อแสดงว่าชอบ หรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

อัลपोर्ट (Allport.1985: 418) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์และความพร้อมทางจิตใจเป็นตัวกำหนดการตอบสนองทั้งทางตรงและจากอิทธิพลส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และสถานการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

คีรวรรณ เสรีรัตน์ (2549: 125) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบ หรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของคนต่อบางสิ่ง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทัศนคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึก ความคิดเห็นการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมาย ทัศนคติมีผลทำให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่าทัศนคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกและความประทับใจ อีกทั้งเป็นลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

องค์ประกอบของทัศนคติ

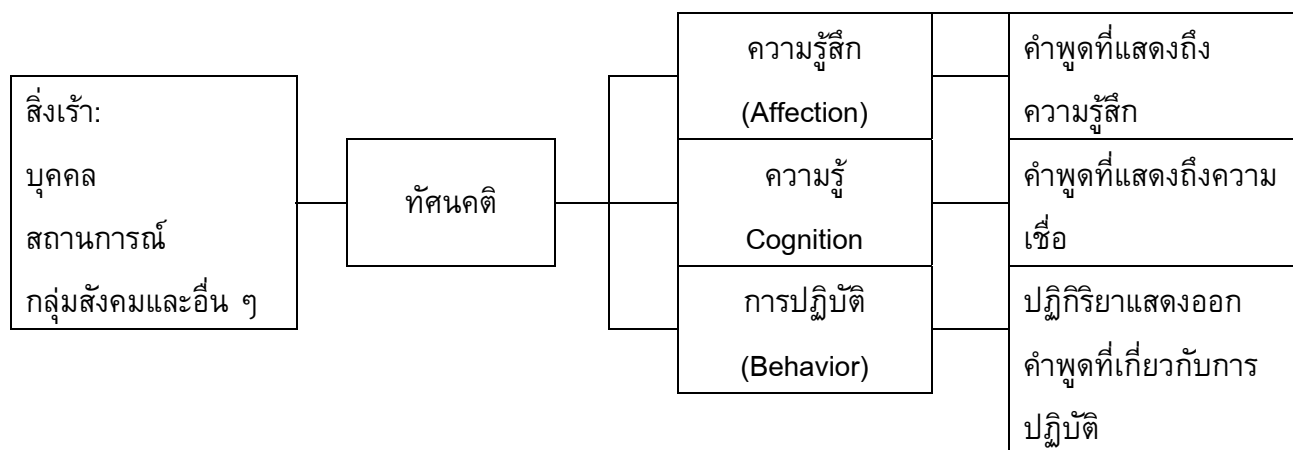
ซิมบาร์โด และ เอบเบเซน (พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ 2531: 49; อ้างอิงจาก Zimbardo; & Ebbesen 1970) กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (To Cognitive Component) คือส่วนที่ประกอบเป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือความคิดว่าสิ่งใดดีมักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละคน

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavior Component) คือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก จะเห็นได้ว่าการที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใด ๆ ต่างกัน ก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจมีความรู้สึกหรือมีแนวคิดที่แตกต่างกันนั่นเอง เพื่อให้มองเห็นองค์ประกอบของทัศนคติอย่างชัดเจนขึ้น ดังภาพประกอบ

4.

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของทัศนคติ

ที่มา: Attitude and Attitude change (p.3) by Harry C.Triandis,1971,New York: John Wiley; & Sons

ประเภทของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะและจะแตกต่างกันตามปัจจัยแวดล้อมที่แตกต่างกันของบุคคลนั้น โดยทิศทางของทัศนคติที่บุคคลจะแสดงออกมาสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน (ศิริพร อัจฉริยโกศล. 2550: 45; อ้างอิงจาก เสนาะ ดีเยาว์. 2530: 66-67) คือ

1. ทัศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรืออารมณ์ โต้ตอบในด้านดีบุคคลอื่น เรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี และความร่วมมือในทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ และนับเป็นพื้นฐานที่ดีในการยอมรับ ความคิดหรือข้อมูลใหม่ ๆ

2. ทัศนคติเชิงลบ (Negative Attitude) เป็นทัศนคติหรือความรู้สึกไม่ดีต่อบุคคล มักเกิดขึ้นร่วมกับความไม่พอใจ ไม่เชื่อหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัยทัศนคติในด้านลบนี้จะก่อให้เกิดอคติขึ้นในใจของบุคคล นำไปสู่การด่วนสรุปตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ แม้ยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างถ่องแท้ก็ตาม

3. ทัศนคตินิ่งเฉย (Passive Attitude) บางครั้งบุคคลอาจไม่มีความคิดเห็นในเรื่องใด เรื่องหนึ่งอย่างสิ้นเชิงก็เป็นได้ ส่วนใหญ่มักมาจากความห่างไกลจากผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือขาด ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ

ทัศนคติทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการใดประการหนึ่ง หรืออาจจะมี หลากหลายประการก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดหรือค่านิยมอื่น ๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์

หน้าที่ของทัศนคติ

ทัศนคติจะทำหน้าที่เป็นกลไกที่สำคัญ 4 ประการ (Katz. 1960: 163-168) ดังนี้

1. เพื่อการปรับตัว (adjustment) โดยแต่ละบุคคลจะอาศัยทัศนคติเป็นเครื่องยึดถือสำหรับการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนสูงสุดและให้มีผลเสียน้อยที่สุด ดังนั้น ทัศนคติสามารถเป็นกลไกที่จะสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของบุคคล
2. เพื่อการป้องกันตัว (ego defense) โดยปกติบุคคลมักมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับความจริงในสิ่งที่ขัดแย้งกับความนึกคิดของตน (Self-image) ดังนั้น ทัศนคติจึงสามารถสะท้อนออกมาเป็นกลไกป้องกันตัวโดยการแสดงออกเป็นความรู้สึกถูกเหยียดหยามหรือตีจิกนินทาคนอื่น และขณะเดียวกันก็จะยกตนเองให้สูงกว่าด้วยการมีทัศนคติที่ถือว่าตนเองนั้นเหนือกว่าผู้อื่น
3. เพื่อการแสดงความหมายของค่านิยม (value expression) ทัศนคติเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมต่าง ๆ โดยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในลักษณะที่เจาะจงมากขึ้น
4. เพื่อใช้เป็นตัวจัดระเบียบความรู้ (knowledge) ทัศนคติจะเป็นมาตรฐานที่ตัวบุคคลสามารถใช้ประเมินและหาความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมที่มีอยู่รอบ ๆ ตัว มีผลทำให้บุคคลสามารถรู้และเข้าใจถึงระบบและระเบียบของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เฮอริท ซี. เคลแมน (HERBERT C. KELMAN. 1967: 469) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่า ทัศนคติ อย่างเดียวกัน อาจเกิดขึ้นในตัวบุคคลสองคนด้วยกระบวนการหรือวิธีการที่แตกต่างกัน จากความคิดนี้ เฮอริท ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) จะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขา และเพื่อ มุ่งหวังจะให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคลหรือที่มีอิทธิพลนั้น การที่เขายอมทำตามสิ่งที่อยากให้เขาทำนั้น ไม่ใช่เพราะเขาเชื่อหรือเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะเขาคาดหวังว่า เขาจะได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากคนอื่นในการเห็นด้วยและทำตาม ความพึงพอใจที่ได้จากการยอมรับทำตามนั้น เป็นผลมาจากอิทธิพลของสังคมหรืออิทธิพลของสิ่งทีก่อให้เกิดการยอมรับนั้น
2. การเลียนแบบ (identification) การเลียนแบบเป็นภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่เขาต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคล หรือกลุ่มคนอื่น ความสัมพันธ์นี้อาจจะออกมาในรูปการรับเอาบทบาททั้งหมดของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมาเป็นของตน หรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแบบนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้น ยอมรับสิ่งที่มามีอิทธิพลเหนือกว่า อันสืบเนื่องมาจากสิ่งนั้น ตรงกับความต้องการภายในบุคคลนั้น ตรงกับค่านิยมของเขา ตรงกับความต้องการของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไป โดยกระบวนการนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่เขาได้อยู่เดิม ความพึงพอใจที่บุคคลได้มาจากการเปลี่ยนแปลงโดยวิธีนี้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ

นอกจากนี้องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ลักษณะของข่าวสาร ตลอดจนช่องทางในการสื่อสารล้วนแต่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ทั้งสิ้น

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ มี 2 ชนิด คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วย และทัศนคติที่เป็นไปในทางลบก็จะเพิ่มมากขึ้นไปในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะลดลงไปในทางลบ และถ้าเป็นไปในทางลบ ก็จะกลับเป็นไปในทางบวก เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของทัศนคติแล้วจะเห็นว่าองค์ประกอบสำคัญที่เชื่อมโยงให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ก็คือ การสื่อสาร ทั้งนี้เพราะไม่ว่าทัศนคติจะเกิดจากประสบการณ์เฉพาะอย่างการสื่อสารกับผู้อื่น สิ่งที่เป็นแบบอย่าง หรือความเกี่ยวข้องกับสถาบันก็มักจะมีการสื่อสารแทรกอยู่เสมอ

กล่าวได้ว่าการสื่อสารเป็นกิจการที่สำคัญอย่างมากที่มีผลทำให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ทัศนคติ เกี่ยวข้องกับ การสื่อสาร ทั้งนี้เพราะ โรเจอร์ส (Rogers, 1978) กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ

1. การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร
2. การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร
3. การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร

การแสดงพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ประการนี้ จะเกิดในลักษณะต่อเนื่องกัน กล่าวคือ เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น และการเกิดความรู้ความเข้าใจนี้ มีผลทำให้เกิดทัศนคติต่อเรื่องนั้น และสุดท้ายจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำต่อเรื่องนั้นๆ ตามมา

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทัศนคติของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549: 125) คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับความชอบ หรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของคนต่อบางสิ่ง ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

ข่าวสารเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวันของมนุษย์ จึงต้องมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน ข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะกำหนดการตัดสินใจของมนุษย์ โดยเฉพาะเมื่อมนุษย์เกิดปัญหา มนุษย์ต้องการข้อมูลช่วยประกอบการตัดสินใจ ซึ่งมนุษย์จะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาสู่คนทั้งหมด แต่จะเลือกรับสารบางอย่างที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจึงมีความจำเป็นมากขึ้นสำหรับผู้บริโภคในปัจจุบัน

Atkin. (1973: 208) กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจ ในสภาพแวดล้อมและเป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

ความหมายของคำว่า สื่อ มาจากภาษาอังกฤษว่า media (พหูพจน์) หรือ channel ซึ่งหมายถึง ช่องทางการสื่อสาร

การเปิดรับสื่อ (Media Exposure) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของผู้บริโภค เนื่องจากต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกันเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริโภค หากผู้บริโภคที่เปิดรับสื่อมาก ย่อมมีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันสมัยกว่าบุคคลที่เปิดรับสื่อน้อยกว่า โดยมีผู้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ดังนี้

อรุณีประภา หอมเศรษฐี (2531: 4) ได้ให้นิยามของการสื่อสารว่า หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์ถ่ายทอดความคิดและประสบการณ์ของตนเองไปยังบุคคลอื่นโดยผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ

ปรมะ สตะเวทิน (2541: 65) ให้ความหมายว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการของการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร โดยผ่านสื่อ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533: 44) การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดสารสนเทศและความคิด ตลอดจนเจตคติ เพื่อความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับ

ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร

Becker. (พรกมล รัชนาภรณ์. 2542: 24; อ้างอิงจาก Becker. 1972: 225) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสารโดยจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารควร ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือ บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเรื่องทั่วไป

2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเมื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจอยากรู้ เช่น เปิดดูโทรทัศน์เฉพาะรายการที่ตนสนใจหรือมีผู้แนะนำ หรือขณะอ่านหนังสือพิมพ์หรือชมรายการ หากมีข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญเกี่ยวกับตนเองก็จะให้ความสนใจเอาใจใส่อ่านหรือเปิดดูเป็นพิเศษ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

ประเภทของสื่อ

สื่อเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารให้ติดต่อกัน ดังนั้นสื่อจึงเป็นองค์ประกอบประการหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของพฤติกรรมการสื่อสาร ในการสื่อสารผู้ส่งสารจึงจำเป็นต้องเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม เนื่องจากแต่ละชนิตมีความสามารถเข้าสู่ระบบของการรับรู้ของผู้รับสารโดยผ่านประสาทสัมผัสที่แตกต่างกัน เช่น การเห็นจากสื่อสิ่งพิมพ์ การได้ยินจากวิทยุกระจายเสียง และการเห็น หรือได้ยินจากสื่อโทรทัศน์ ซึ่งสื่อที่ใช้ในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ประมะ สตะเวทิน. 2541: 134-135)

1. สื่อมวลชน (Mass Media) หมายถึง สื่อที่สามารถนำสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารซึ่งประกอบไปด้วยคนจำนวนมากอย่างรวดเร็วภายในเวลาเดียวกันหรือในเวลาใกล้เคียงกัน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ นิตยสารและภาพยนตร์ ซึ่งสื่อมวลชนมีคุณสมบัติที่ดี กล่าวคือ สามารถเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว สามารถให้ความรู้และข่าวสารแก่ผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

2. สื่อเฉพาะกิจ (Specialized Media) หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาเฉพาะและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม เช่น หนังสือ คู่มือ จุลสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ ภาพสไลด์ นิตยสาร เป็นต้น ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของสื่อเฉพาะกิจก็คือ ผู้ส่งสารสามารถส่งข่าวสารเฉพาะเรื่องให้กับผู้รับสารเป้าหมายได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารนั้น สื่อสามารถทำให้ผู้รับสารเป้าหมายได้รับทราบข่าวสาร ความรู้โดยตรงและถูกต้อง อันจะส่งผลต่อการตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติไปในแนวทางที่ผู้ส่งสารต้องการได้

3. สื่อบุคคล (Person Media) หมายถึง ตัวคนที่ถูกนำมาใช้สื่อสารกับผู้รับสารโดยเผชิญหน้าทั้งในรูปของการสนทนาหรือในรูปของการประชุมกลุ่มซึ่งการใช้สื่อบุคคลในการติดต่อสื่อสารก่อให้เกิดผลดี คือ สามารถนำข่าวสารที่ต้องการเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปในลักษณะที่ยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนให้เข้ากับผู้รับสารเป็นรายๆไปได้ และยังทำให้รับทราบความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารได้ทันที

ลักษณะการเปิดรับสื่อของผู้รับสาร

พรทิพย์ วรภิจโภาคาร (2529: 292) ได้สรุปถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสารว่า ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถจัดหาได้ (availability) ธรรมชาติของมนุษย์นั้นจะใช้ความพยายามเพียงระดับหนึ่งเท่านั้นอะไรที่ยากมากๆ มักจะไม่ได้รับการเลือกแต่ถ้าสามารถได้มาไม่ยากนักมักเลือกในสิ่งนั้น เช่นเดียวกับสื่อผู้รับสารจะเลือกสื่อที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมาก เช่น ใน

ชนบทประชาชนส่วนใหญ่จะเปิดรับวิทยุเป็นสำคัญ เพราะตนเองสามารถจัดหาเครื่องรับวิทยุมาได้ง่ายกว่าสื่ออื่น เป็นต้น

2. เลือกสื่อที่สอดคล้อง (consistency) กับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน เช่น นิสิตนักศึกษาและนักวิชาการมักนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มติชน หรือสยามรัฐมากกว่าหนังสือพิมพ์อื่น เพราะหนังสือพิมพ์ดังกล่าวให้ข่าวสารสาระ ความรู้ในแง่วิชาการที่สอดคล้องกับตน

3. เลือกสื่อที่ตนสะดวก (convenience) ปัจจุบันผู้รับสารสามารถเลือกรับสื่อได้ทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ นิตยสารและสื่อบุคคล แต่ละคนก็จะมีพฤติกรรมการรับสื่อที่แตกต่างกันตามที่ตนสะดวก เช่น บางคนมักนิยมรับฟังข่าวสารทางวิทยุกระจายเสียงขณะขับรถ บางคนชอบนั่งหรือนอนชมโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือในห้องสมุด เป็นต้น

4. เลือกสื่อตามความเคยชิน (accustomedness) ปกติจะมีบุคคลกลุ่มหนึ่งในทุกสังคมที่จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อที่ตนเคยรับอยู่ ซึ่งมักจะพบในบุคคลที่มีอายุมาก เช่น เคยฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำมักไม่สนใจสื่อชนิดอื่น

5. ลักษณะเฉพาะของสื่อ จากที่กล่าวมาทั้งสี่ข้อนั้น เป็นความต้องการการสื่อของผู้รับสารเป็นหลัก แต่ในข้อนี้เป็นคุณลักษณะเฉพาะของสื่อที่มีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสาร เช่น ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ คือ สามารถให้ข่าวสารในรายละเอียดดีกว่ารายการวิทยุและสามารถนำติดตัวไปได้ทุกหนแห่ง หรือลักษณะเด่นของโทรทัศน์ คือ ทำให้เห็นภาพจริง เราใจ มีความรู้สึกเหมือนอยู่ร่วมในเหตุการณ์ มีแสงสีดึงดูดใจ ในขณะที่โทรทัศน์สามารถพักผ่อนอิริยาบถได้สบาย เป็นต้น

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของผู้รับสารต่อข่าวสารมี 4 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์ (Utilization) ผู้รับสารจะเปิดรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองเป็นสำคัญ เช่น ฟังเพลงเพื่อความบันเทิง ฟังหรืออ่านข่าวกีฬาที่ตนเองเล่น หรืออ่านข่าวที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

2. ความต้องการข่าวสารที่สอดคล้อง (Consistency) กับค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของผู้รับสาร ผู้รับสารมักจะเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติของตน ข่าวสารใดที่ไม่สอดคล้องมักไม่ได้รับความสนใจหรือได้รับการปฏิเสธจากผู้รับสาร

3. ความต้องการข่าวสารที่สะดวกในการได้มา (Availability) ผู้รับสารนั้นจะมีข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสาร ถึงแม้ว่าข่าวสารจะเป็นประโยชน์และสอดคล้องกับตนเอง แต่ถ้าข่าวสารได้มายากลำบากหรือไม่สะดวก ผู้รับสารก็ไม่อาจเปิดรับข่าวสารนั้นได้ ดังนั้นพฤติกรรมหนึ่งของผู้รับสารคือ ความสะดวกในการได้ข่าวสารนั้นมา

4. ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) เป็นความต้องการที่อยากมีประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง และยิ่งอยู่ในสังคมปัจจุบันที่มีอะไรเปลี่ยนแปลง มีประสบการณ์ใหม่ๆ ตลอดเวลาเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์เปิดรับข่าวสาร

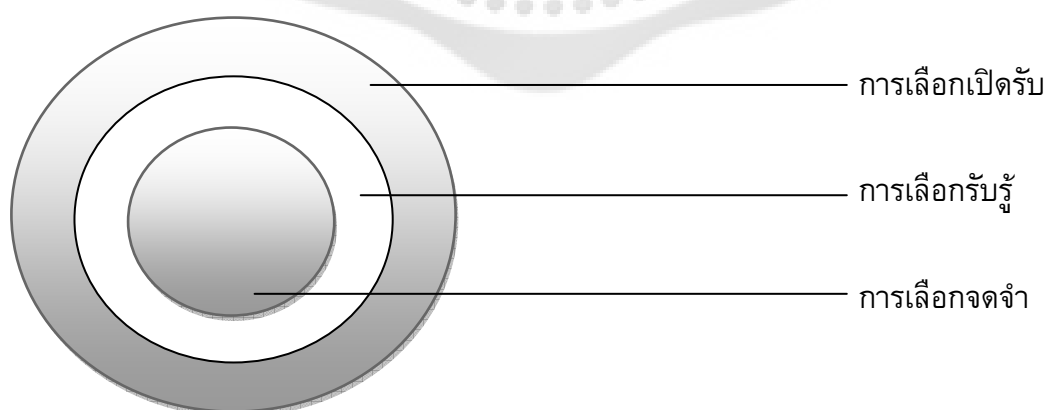
กระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร

การเลือกรับข่าวสารนั้นประกอบด้วยกระบวนการในการเลือกรับสาร (Selective Processes) ซึ่งประกอบด้วยกลั่นกรอง 3 ขั้นดังนี้ (Klapper. 1960: 19-25)

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือ เปิดรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจที่มีอยู่เดิม และพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติและ ความคิดเห็นเดิมของตน ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับ ความรู้ ความเข้าใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิม จะก่อให้เกิดภาวะความไม่สมดุลนี้ได้โดยการเปลี่ยน ทัศนคติ ความรู้ หรือพฤติกรรมการแสดงออก หรือเลือกสรรเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นเดิมของตน

2. การเลือกรับรู้ (Selective Perception) เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใด แหล่งหนึ่งแล้วผู้รับสารจะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายของสารนั้นตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น เป็นต้น ดังนั้นผู้รับสารจะตีความผิดพลาด หรือบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางที่ตนเองพึงพอใจ ให้ สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจ หรือทัศนคติที่มีอยู่เดิม

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะ ส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเองและมักจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่ สนใจเรื่องที่ขัดแย้งหรือเรื่องที่ค้านกับความคิดเห็นของตนเอง ดังนั้น การเลือกจดจำเนื้อหาของสาร ที่ได้รับ จึงเป็นการช่วยเสริมทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของผู้รับสารให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้นและ เปลี่ยนแปลงยากขึ้น กล่าวคือ ความพร้อมที่จะจดจำสารของผู้รับสารจึงมักเกิดขึ้นกับคนที่พร้อมจะ เข้าใจและพร้อมที่จะลืมสำหรับคนที่ไม่พร้อมจะเข้าใจ ดังนั้นกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์จึง เปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เรา ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร

ที่มา: Klapper. (1960). The effect of Mass Communication : 25.

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ของ ปรเม สตะเวทิน (2541: 134-135) จะเห็นได้ว่ามนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน จะเปิดรับข้อมูลข่าวสารตามที่ตนสนใจ และเป็นประโยชน์กับตนเป็นสำคัญ ข้อมูลข่าวสารที่เปิดรับจะสอดคล้องกับความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติของตน โดยจะเลือกสื่อในการเปิดรับที่ใกล้ตัว สะดวก และจัดหาได้ง่าย สอดคล้องกับวิถีชีวิตของตน

5. แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม

ความหมายของความพร้อม (Readiness)

ครอนบาท (Cronbach. 1970: 45-50) ได้ให้ความหมายความพร้อมว่าหมายถึง สมรรถวิสัย (Capacity) หรือวุฒิภาวะ (Maturity) ในด้านต่างๆ ที่มีอยู่ในตัว ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถแสดง การกระทำ หรือปฏิกิริยาตอบสนอง (Response) เพื่อให้เกิดความต้องการ หรือความมุ่งหมายที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งความพร้อมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ความพร้อมที่เป็นวุฒิภาวะทางร่างกาย (Physical Maturity) และความพร้อมที่เป็นวุฒิภาวะทางด้านสติปัญญา (Intellectual Maturity)

พรณี ชูทัย (2522: 15) ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่าหมายถึง เป็นภาวะของบุคคล ที่จะเรียนสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ 1. วุฒิภาวะ 2. การที่ได้รับการฝึกฝนการเตรียมตัว 3. ความสนใจและแรงจูงใจเหมาะสมกับวัย

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 73) กล่าวถึงความพร้อมว่าเป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างบังเกิดผล ซึ่งความพร้อมนี้จะขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ นอกจากนี้ความพร้อมในการเรียนรู้อย่างขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนเตรียมตัว ตลอดจนความสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งนั้น

แทชเชอร์ และคณะ (Tatcher; other. 1972: 695) ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่า หมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งกระทำด้วยความคล่องตัว กระตือรือร้น มีความตั้งใจในการกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุความสำเร็จ

กู๊ด (Good. 1973: 472) ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่าหมายถึง ความตั้งใจ ความต้องการ และสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมขึ้นอยู่กับระดับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ อารมณ์และจิตใจ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 220) กล่าวไว้ว่า ความพร้อมหมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ที่พร้อมจะตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึงการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะของร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ

กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2530: 473) กล่าวว่า ความพร้อมหมายถึง ความสามารถที่บุคคลจะดำเนินกิจกรรมหนึ่งอย่างได้ผลดีในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ความพร้อมประกอบด้วย วุฒิภาวะทางกายกับสภาพการณ์อื่นๆ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ประสบการณ์ ความต้องการ สุขภาพจิต เป็นต้น

สัจด์ อุทรานันท์ (2532: 147-148) กล่าวว่า ความต้องการเป็นสภาวะทางด้านร่างกาย หรือจิตใจที่อยู่ในตัวบุคคลซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียน ถ้าปราศจากความพร้อมแล้วบุคคลนั้นอาจจะไม่เรียนรู้ หรือหากเกิดการเรียนรู้อาจจะเป็นไปอย่างผิวเผิน ความพร้อมในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ และความรู้พื้นฐานของผู้เรียนรู้อาจจะเรียนรู้สิ่งใหม่หรือยัง หากสิ่งใดยังไม่พร้อม อาจทำให้การเรียนการสอนเป็นไปโดยไม่ได้ผลเท่าที่ควร

พัชรี สวนแก้ว (2536: 31) ให้ความหมายความพร้อมว่าหมายถึง ความสามารถทางกาย และจิตใจที่จะเรียน ซึ่งประกอบด้วย ความอยากเรียน ทักษะ และมีพื้นฐานที่เหมาะสมจากความหมายของความพร้อมที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ความพร้อมเป็นสภาวะของบุคคลที่จะกระทำการใดสิ่งหนึ่งให้บังเกิดผลด้วยความตั้งใจ และกระตือรือร้น ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม

ทฤษฎีพัฒนาการของ บรูเนอร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 67; อ้างอิงจาก Bruner.) ได้อธิบายว่า ความพร้อมเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้เร็ว และความพร้อมเป็นความสารถที่จะเกิดทักษะอย่างง่ายก่อน ซึ่งจะเป็นทักษะของพื้นฐานที่ยากต่อไป

ทฤษฎีพัฒนาการของ กีเซล (พงษ์พันธ์ พงษ์โส. 2542: 66; อ้างอิงจาก Gesell. n.d.) ได้อธิบายว่า ความพร้อมเป็นเรื่องธรรมชาติ อันเนื่องมาจากแรงขับที่เกิดจากภายในโดยไม่ต้องอาศัยแรงกระตุ้นจากภายนอก

กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ของ ธอร์นไดค์ (อาร์ พันธ์มณี 2534: 123-124; อ้างอิงจาก Thorndike. n.d.) หมายถึงสภาพความพร้อม หรือความมีวุฒิภาวะ ของผู้เรียนรู้ทั้งทางร่างกายอวัยวะต่างๆ ในการเรียนรู้ และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของหู ตา ปะสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความพร้อม จำแนกออกเป็น 3 สภาพ ดังนี้

1. เมื่อบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำ ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ จะเกิดการเรียนรู้
2. เมื่อบุคคลพร้อมที่จะไม่ทำแล้วไม่ได้ทำ ก็จะทำให้ไม่เกิดความพร้อม และไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้
3. เมื่อบุคคลไม่พร้อมแล้วต้องทำ ก็ทำให้ไม่พอใจ และจะไม่เกิดการเรียนรู้

องค์ประกอบของความพร้อม

ดาวนิง และแธคเกอร์เรย์ (ทิพพา เตียวประเสริฐ 2541: 44; อ้างอิงจาก Downing; & Thackerey. 1997: 14-15) ได้แบ่งองค์ประกอบของความพร้อมไว้ 4 กลุ่มดังนี้

1. องค์ประกอบทางกาย ได้แก่ การบรรลุวุฒิภาวะทางร่างกายทั้งไป

2. องค์ประกอบทางสติปัญญา ได้แก่ ความพร้อมด้านสติปัญญา ความสามารถในการรับรู้ และความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคงทางด้านอารมณ์ และความต้องการที่จะเรียนรู้
4. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม

วรารักษ์ รักวิจัย (2529: 34-35) กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางกาย เป็นพัฒนาการทางร่างกายที่เจริญงอกงามตามภาวะปกติ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อต่างๆ
2. องค์ประกอบทางสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถทางด้านการคิด ความเข้าใจ และความสามารถในการรับรู้ และการใช้ความคิดในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับ เช่น ประสบการณ์ทางด้านสังคม ประสบการณ์ทางด้านภาษา ฯลฯ
4. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ได้แก่ ความต้องการ การเรียนรู้ ความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น และความมั่นคงทางอารมณ์

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ของ บรูเนอร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 67; อ้างอิงจาก Bruner.) อธิบายถึงความพร้อมที่สามารถกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้เร็ว จะเกิดทักษะ ซึ่งจะเป็นทักษะของพื้นฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

6. ประวัติความเป็นมาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

วิทย์ บัณฑิตกุล (2555: 37-40) ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เกิดขึ้นภายใต้พื้นฐานความเป็นอาเซียนที่มีมาแต่เดิม โดยประกาศปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริการ

ซึ่งอาเซียน คือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) โดยการจัดตั้งในครั้งแรกมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและร่วมมือในเรื่องสันติภาพ, ความมั่นคง, เศรษฐกิจ, องค์ความรู้, สังคมวัฒนธรรม บนพื้นฐานความเท่าเทียมกัน และผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก (ไทยเออีซี. 2558: ออนไลน์)

นับแต่การรวมตัวกันเป็นกลุ่มประเทศอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 นั้น ได้มีการบริหารจัดการพัฒนาในหลายๆด้าน มีการประกาศปฏิญญาในความร่วมมือกันในกลุ่มประเทศอาเซียนอีกหลายฉบับ เช่น ปฏิญญาวาดด้วยเขตแห่งสันติภาพและความเป็นกลาง (Declaration on the Zone of

Peace, Freedom and Neutrality) ในปี พ.ศ. 2514 ปฏิญญาสมานฉันท์อาเซียน (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia) หรือ TAC ซึ่งกำหนดหลักการในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาคของอาเซียนช่วงหลังสงครามเย็นสิ้นสุดลง อาเซียนได้ขยายความสัมพันธ์ออกไปสู่ต่างประเทศต่างๆ แม้จะมีความแตกต่างทางการเมืองในประเทศที่มีการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ ปัจจุบันสามารถเพิ่มสมาชิกในกลุ่มประเทศขึ้นมากเป็น 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. 2558: ออนไลน์)

ผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศได้รับรองเอกสาร “วิสัยทัศน์อาเซียน 2010” กำหนดเป้าหมายหลัก 4 ประการ เพื่อมุ่งพัฒนาอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ให้เป็นผลสำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 เพื่อพัฒนาอาเซียนจากองค์กรที่มีการรวมตัวหรือร่วมมือกันแบบหลวมๆ เพื่อสร้างและพัฒนาไปสู่สภาพการเป็น “นิติบุคคล” โดยมี “กฎบัตรอาเซียน” ซึ่งมีหน้าที่เป็น “รัฐธรรมนูญ” การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ซึ่งผืนที่กำลังเป็นหนึ่งเดียวกันตามสโลแกนที่ว่า “สิบชาติ หนึ่งอาเซียน”

ความเป็นประชาคมอาเซียนมีเป้าหมายที่จะให้ประชากรในกลุ่มประเทศสมาชิกในอาเซียนมีความเป็นอยู่ที่ดี มั่นคงปลอดภัย ในแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างสะดวกกว่าในอดีตที่ผ่านมา และที่สำคัญที่เป็นแรงผลักดันในกลุ่มประเทศอาเซียนมีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนคือ ความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เกิดปัญหาใหม่ๆ ที่อาเซียนต้องเผชิญ เช่น ภาวะเศรษฐกิจโลก โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน เป็นต้น โดยเฉพาะการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจกับภูมิภาคอื่นๆ ทั้งประเทศในแถบตะวันตก หรือในอาเซียนด้วยกันเอง อาทิเช่น จีน อินโดนีเซีย ซึ่งล้วนมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 จากการที่เป็นผู้นำอาเซียนได้ร่วมกันลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ที่เรียกว่า ข้อตกลงบาหลี 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เห็นชอบให้จัดตั้งเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2563

ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2558 โดยสนับสนุน การรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ประกอบด้วยด้านการเมืองได้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political-Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจได้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรมได้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) มีเป้าหมายในการสร้างให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยมี การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือ (วิชาชีพ) และการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนอย่างเสรีมากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม มีขีดความสามารถการแข่งขัน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่ และสามารถเชื่อมโยงเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยประสานท่าทีของประเทศสมาชิกในการเจรจาต่อรองกับประเทศนอกกลุ่ม

การทำงานได้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ดังที่มีการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2552 ที่ชะอำ หัวหิน ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม เพื่อวางแผนงานในการจัดตั้งเป็นประชาคมให้สำเร็จตามเป้าหมาย

แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี พ.ศ. 2558เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้นต่อมาในปี พ.ศ.2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้านต่างๆ พร้อมกับระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินการมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้าเพื่อสร้างพันธมิตรระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน อาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์การก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่สำคัญดังนี้

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งจะทำให้อาเซียนมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยอาเซียนได้กำหนดกลไกและมาตรการใหม่ๆ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว เร่งรัดการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในสาขาที่มีความสำคัญลำดับแรก อำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบุคคล แรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกสถาบันในอาเซียน การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียนมี 5 องค์ประกอบหลัก คือ

1.1 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของสินค้าอย่างเสรี (Free flow of goods) มุ่งเน้นการลดอุปสรรคในการนำเข้าและส่งออกสินค้านี้ระหว่างประเทศสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคที่เกิดจากภาษีศุลกากรและข้อจำกัดทางการค้าที่มีใช้ภาษี การปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของอาเซียนให้ทันสมัยและเอื้อต่อการค้าขายในภูมิภาค ตลอดจนการวาง

มาตรการที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าในด้านต่างๆ เช่น การจัดตั้ง ASEAN Single Window ที่จะทำให้ผู้ส่งออกนำเข้าเกิดความสะดวกในการติดต่อประสานหน่วยงานโดยยื่นเอกสารเพียงจุดเดียว

1.2 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของบริการอย่างเสรี (Free flow of services) มีการเจรจาเพื่อลดอุปสรรคในการเข้ามาประกอบธุรกิจบริการ โดยให้ผู้ประกอบสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างเสรี และผู้บริโภคมีเสรีภาพที่จะเลือกใช้บริการต่างๆ ตามความพึงพอใจ ทั้งนี้ สาขาธุรกิจบริการที่อาเซียนตั้งเป้าหมายเร่งรัดการรวมกลุ่มให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมี 5 สาขา ได้แก่ สาขาท่องเที่ยว การบิน สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และโลจิสติกส์

1.3 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของการลงทุนอย่างเสรีภาพ (Free flow of investment) ได้มีการจัดทำความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียนฉบับใหม่ (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) แทนความตกลงที่มีอยู่เดิม คือ ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA) 1998 และความตกลงด้านการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Agreement for the Promotion and Protection of Investment) 1987 ความตกลงฉบับใหม่นี้ครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้านหลัก คือ การคุ้มครองการลงทุน การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือในการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดเสรีการลงทุน เพื่อเป็นการเพิ่มและรักษาระดับความสามารถของอาเซียนในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการลงทุนภายในภูมิภาคอาเซียนด้วยกัน

1.4 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของเงินทุนอย่างเสรี (Free flow of capital) ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนและการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น โดยประเทศสมาชิกยังสามารถมีมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

1.5 การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี (Free flow of skilled labor) แสวงหาความร่วมมือที่จะสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนของแรงงานมีฝีมือ และอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานมีฝีมือที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานกำหนด ให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น

การค้าเสรีได้ส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคแรงงาน ซึ่งจะนำไปสู่ความต้องการแรงงานไร้ฝีมือและกึ่งฝีมือมากขึ้นในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยาง สิ่งทอ อิเลกทรอนิกส์และเครื่องประดับ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราค่าจ้างสูงขึ้น นอกจากนี้ มาตรฐานแรงงานหรือคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานในกระบวนการผลิตต่างๆ จะสูงขึ้น ความก้าวหน้าในอาชีพสำหรับแรงงานที่มีฝีมือและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจะอยู่ในระดับที่สูงขึ้น การเปิดเสรีทางการค้าจะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น ตลอดจนสวัสดิการของผู้ใช้แรงงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ดีขึ้น

ทั้งนี้ อาเซียนได้กำหนด 12 สาขาอุตสาหกรรมสำคัญลำดับแรกอยู่ภายใต้ตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน ได้แก่ สินค้าเกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ไม้ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ การขนส่งทางอากาศ สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) ท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ รวมทั้งความร่วมมือในสาขาอาหารเกษตรกรรม และป่าไม้

การเป็นตลาดสินค้าและบริการเดียวกันจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการผลิตในภูมิภาคและเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนในการเป็นศูนย์กลางการผลิตของโลก และเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานโลก โดยประเทศสมาชิกได้ร่วมกันดำเนินมาตรการต่างๆ ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของอาเซียน ได้แก่ ยกเลิกภาษีศุลกากรให้หมดไป ทดยอยยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภาษี ปรับปรุงระบบพิธีการด้านศุลกากรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและง่ายขึ้น ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนธุรกรรม เคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี นักลงทุนอาเซียนสามารถลงทุนได้อย่างเสรีในสาขาอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดให้เป็นต้น

2. การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมายสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน คือ การสร้างภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง มีความเจริญรุ่งเรือง และมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันมี 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

- 2.1 นโยบายการแข่งขัน
- 2.2 การคุ้มครองผู้บริโภค
- 2.3 สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (IPR)
- 2.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 2.5 มาตรการด้านภาษี
- 2.6 พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ประเทศสมาชิกอาเซียนมีข้อผูกพันที่จะนำกฎหมายและนโยบายการแข่งขันมาบังคับใช้ภายในประเทศ เพื่อทำให้เกิดการแข่งขันที่เท่าเทียมกันและสร้างวัฒนธรรมการแข่งขันของภาคธุรกิจที่เป็นธรรม นำไปสู่การเสริมสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคในระยะยาว

3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน มี 2 องค์ประกอบ คือ

- 3.1 การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)
- 3.2 ความริเริ่มในการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiatives for ASEAN Integration:

IAI)

ความริเริ่มดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดช่องว่างการพัฒนา ทั้งในระดับ SME และเสริมสร้าง การรวมกลุ่มของกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ให้สามารถดำเนินการตามพันธกรณีและได้รับ ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

อาเซียนอยู่ในท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีการเชื่อมต่อกันและมีเครือข่ายกับโลกสูง โดยมีตลาดที่เฟื่องฟูและอุตสาหกรรมระดับโลก ดังนั้น เพื่อให้ภาคธุรกิจของอาเซียนสามารถ แข่งขันได้ในตลาดระหว่างประเทศ ทำให้อาเซียนมีพลวัตเพิ่มขึ้นและเป็นผู้ผลิตของโลก รวมทั้งทำ ให้ตลาดภายในยังคงรักษาความน่าดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอาเซียนจึงต้องมองออกไปนอก ภูมิภาค อาเซียนบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกโดยดำเนิน 2 มาตรการคือ

4.1 การจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) และความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่าง

ใกล้ชิด (CEP) กับประเทศนอกอาเซียน

4.2 การมีส่วนร่วมในเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานโลก

ตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ซึ่งเป็นผลมาจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2547 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) ด้าน คุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงาน เชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรีภาพ การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ดังกล่าว เป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ใน ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (MRAs) ของอาเซียน การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีนั้นจะเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันแล้วใน 8 สาขาด้วยกันคือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ การบริการ/การท่องเที่ยว แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี ส่วนสาขาอื่นๆ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณา ข้อตกลงยอมรับร่วมกันนี้ ประเทศสมาชิกได้กำหนดเบื้องต้นที่จะเปิดเสรีในตลาดแรงงานทักษะหรือแรงงานฝีมือในร่องในกลุ่ม บริการ 4 สาขา ได้แก่ ท่องเที่ยว สุขภาพ การบิน และเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายใต้เป้าหมายการ ลดอุปสรรคการประกอบวิชาชีพในภูมิภาค ทั้งนี้ บุคลากรในสายอาชีพดังกล่าว หากมีความสามารถ และผ่านเกณฑ์เงื่อนไขคุณสมบัติตามที่แต่ละประเทศกำหนดได้ ก็จะเข้าไปทำงานในกลุ่มสมาชิก อาเซียน 10 ประเทศได้อย่างเสรี อนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามแผนการดำเนินการในการมุ่งสู่การเป็น ประชาคมอาเซียนเศรษฐกิจ อาเซียนได้มอบหมายให้ประเทศต่างๆ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในการเปิดเสรีสินค้าและบริการในสาขาสำคัญ 11 สาขา เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ผลิตภายในอาเซียน ดังนี้

- พม่า สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร (Agro-based products) และสาขาประมง (Fisheries)
- มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-based products) และสาขาสีงทอ (Textiles and Apparels)

- อินโดนีเซีย สาขายานยนต์ (Automotives) และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood-based products)
- ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics)
- สิงคโปร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) และสาขาสุขภาพ (Healthcare)
- ไทย สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)

ทั้งนี้ สาขาการท่องเที่ยวและสาขาการบินนั้นซึ่งให้ประเทศไทยรับผิดชอบนั้น ถือว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวและการบินในภูมิภาคนี้

อาชีพที่สามารถ ทำงานได้อย่างเสรีใน 10 ประเทศอาเซียน

ผลจากการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ด้านคุณสมบัติในสาขาอาชีพหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย นักวิชาชีพ แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษได้อย่างเสรี ข้อตกลงเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้อย่างเสรี ได้กำหนดครอบคลุม 8 อาชีพ และก็มีข่าวว่าอาจจะมีการเพิ่มจำนวนอาชีพขึ้นมาอีกในลำดับถัดไป สำหรับ 8 อาชีพที่มีข้อตกลงกันแล้วให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี ได้แก่

- อาชีพวิศวกร (Engineering Services)
- อาชีพพยาบาล (Nursing Services)
- อาชีพสถาปนิก (Architectural Services)
- อาชีพการสำรวจ (Surveying Qualifications)
- อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services)
- อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners)
- อาชีพแพทย์ (Medical Practitioners)
- อาชีพการบริการ/การท่องเที่ยว (Tourism)

และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกลุ่ม 8 อาชีพนั้น มีผลดีต่อไทยไม่น้อย เพราะในภาพรวม สถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในไทยมีศักยภาพในด้านการผลิตบุคลากรในสายวิชาชีพทั้ง 8 ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งทำให้ผู้จบ การศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 8 ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอกมีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น

จากเดิมที่ตลาดมีแค่การให้บริการประชาชน 63 ล้านคน เป็นตลาดของประชาชนรวม 600 ล้านคนใน 10 ประเทศ อาเซียน นอกจากนั้น ประเทศเหล่านี้รวมทั้งไทยอยู่ในทิศทางที่กำลังเติบโตทางด้านเศรษฐกิจทั้ง สั้น เร็วบ้าง ช้าบ้าง และโดย ภาพรวมคุณภาพของผู้จบวิชาชีพทั้ง 8 ในไทยก็สูงอยู่ในระดับแถวหน้าของประเทศอาเซียน ทำให้โอกาสในการหางานมีสูง

ในขณะที่คนไทยสามารถไปทำงานในประเทศอาเซียนได้อย่างเสรีนั้น สภาวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแล มาตรฐานของอาชีพทั้ง 8 นั้น คงต้องมีการดำเนินการอย่างเข้มแข็งรัดกุมเป็นอย่างมาก เพื่อรักษามาตรฐานของผู้จบวิชาชีพ ในสาขาอาชีพนั้นๆ ในไทยให้คงเดิม หรือยกระดับให้สูงขึ้นไปอีกป้องกันมิให้เกิดการอ่อนด้อยในเรื่องมาตรฐานของ องค์กรในการผลิตคน บางแห่งที่อาจใช้โอกาสนี้เพิ่มรายได้ในการเร่งผลิตคนในวิชาชีพเหล่านั้น จำนวนมากเพื่อตอบสนอง ตลาดที่ใหญ่ขึ้น มิฉะนั้นอาจส่งผลกระทบต่อทางลบโดยรวมอีกปัญหาที่อาจจะตามมาอีกอย่างคือ บางวิชาชีพไทยเริ่มจะเข้าสู่วิกฤตการขาดแคลนอาจารย์ เช่น ทันตแพทย์ ถ้าแก้ปัญหาไม่ทันทั่วทั้งในเวลาอีกสามถึงห้าปีข้างหน้า ไทยจะมีปัญหาเรื่องการสร้างบุคลากรรุ่นใหม่ในสายวิชาชีพ ทันตแพทย์อย่างแน่นอน

ขณะเดียวกัน ก็ต้องระวังดูแลในเรื่องมาตรฐานของคนจากประเทศต่างๆ ในอาเซียนที่เข้ามาประกอบอาชีพทั้ง 8 อาชีพ ในไทยด้วยเช่นกัน เพราะอาจจะมีผู้มาจากประเทศอื่นที่มาประกอบอาชีพในไทยมีปัญหาความอ่อนด้อยในเรื่องมาตรฐาน ซึ่งถ้าดูแลไม่รอบคอบรัดกุม อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับสังคมไทยในทางลบ และอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาการประกอบอาชีพของ คนไทยเอง

แต่ อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม สังคมไทยกำลังเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ จำนวนคนในวัยทำงานกำลังลดลงอย่างมีนัยสำคัญ มีข้อมูลว่าอีกประมาณสิบปี ข้างหน้า สัดส่วนคนในวัยทำงานจะต่ำกว่าประชากรผู้สูงอายุมาก นี่จะทำให้เกิดการขาดแคลน แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานฝีมือในกลุ่มอาชีพทั้ง 8 นั้น ผู้ที่จบจากสายวิชาชีพดังกล่าวจะประกันได้ว่าไม่น่าจะมีใครที่ตกงาน เพราะมีตลาดใหญ่มารองรับทั้งในไทย และในประเทศอาเซียน

ข้อตกลงเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 8 อาชีพในปี 2015 (2558) แม้จะเป็นโอกาสทองของคนไทยในสายวิชาชีพดังกล่าว แต่ก็มียจุดที่ต้องระวังอยู่ไม่น้อยเช่นกัน ทั้งในด้านการที่คนของเราไปทำงานบ้านเขา และการที่คนบ้านเขามาทำงานในบ้านเรา เพราะถ้าการระงับไม่รัดกุม โอกาสทองนั้นอาจพลิกเป็นวิกฤต และมีผลกระทบรุนแรงต่อบางสายวิชาชีพได้

กระทรวงศึกษาธิการยังได้พิจารณาแนวทางการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษาเพื่อกำหนดเป็นนโยบายดังนี้

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อ สร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อม ของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558

2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาและประชาชน ให้ มีทักษะที่เหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเช่นความ รู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมและ การเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน

3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ ใน อาเซียน รวมทั้งให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน การ

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ และการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทางอาชีพทั้งใน ขั้นตอนและขั้นตอนเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิก อาเซียน

4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีทางการศึกษาในอาเซียน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย การจัดทำความตกลงยอมรับด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ร.ม.ศ. ได้มอบหมายให้องค์กรหลักเตรียมจัดทำแผนการดำเนินงานและแต่งตั้งคณะอนุกรรม การจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมการรองรับในเรื่องดังกล่าว โดยให้พิจารณาถึงระบบการศึกษาในอาเซียนและ นโยบายของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างแท้จริงในอาเซียนต่อไป (ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย. 2558: ออนไลน์)

ดังนั้น การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนดังกล่าวจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคแห่งนี้มีความเข้มแข็งขึ้นอย่างมาก และจะเป็นแหล่งการลงทุนที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอินเดีย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรารณ ศรีเหนียง (2557) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติในการเปิดรับข่าวสาร และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของผู้ประกอบการค้าชายแดนอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากสื่อระดับชาติ สื่อระดับท้องถิ่น และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และไปในทิศทางเดียวกัน กับพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการดำรงชีวิต และ ในด้านการประกอบกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการดำรงชีวิต และ ในด้านการประกอบกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทัศนคติด้านประโยชน์ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และไปในทิศทางเดียวกัน กับพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการดำรงชีวิต และ ในด้านการประกอบกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน ประกอบด้วย ตัวแทนจากหน่วยงานราชการ จำนวน 1 คน ตัวแทนจากสื่อท้องถิ่นจำนวน 1 คน และผู้ประกอบการ จำนวน 20 คน ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการอภิปรายผลการวิจัยเชิงปริมาณด้วยสถิติ พบว่า ผู้ประกอบการที่ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกมีการเปิดรับข้อมูล

ข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากสื่อระดับชาติ และสื่อระดับท้องถิ่น มีทัศนคติด้านประโยชน์ที่ติดต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งในด้านการดำรงชีวิต และ ด้านการประกอบกิจการ กล่าวคือ เมื่อผู้ประกอบการมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่มากจะทำให้เห็นถึงความเป็นไปของการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เห็นถึงประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับจึงส่งผลให้เกิดการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ดีมากขึ้น ต่างจากในด้านของความรู้ความเข้าใจ ที่ผู้ประกอบการไม่ได้ให้ความสนใจกับรายละเอียด วัตถุประสงค์ หรือกฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติต่างๆ ของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการจึงไม่ได้ใช้ความรู้ความเข้าใจนำไปสู่พฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งในด้านการดำรงชีวิต และ ด้านการประกอบกิจการ ดังนั้น การวิจัยเชิงคุณภาพสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จาก สื่อระดับชาติ สื่อระดับท้องถิ่น สื่อบุคคล และทัศนคติด้านประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการดำรงชีวิต และ ด้านการประกอบกิจการ

วิไล แจ่มบุญ ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรครูสายสนับสนุนและช่วยวิชาการสังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่าบุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการสังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน ได้รับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์โดยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ AEC ในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการติดต่อกิจการค้ามากที่สุด และการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ.2558 นั้นคณะฯควรสร้างความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และพัฒนาทักษะการสื่อสารให้มีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมถึงภาษาที่ 3 คือภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้ดีขึ้นเป็น 3 ลำดับแรกที่ต้องดำเนินการในทันที

พรทิพย์ ปุณณานนท์ (2557) ความรู้ ทัศนคติ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียน ของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี พบว่า ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ (45% $\bar{x}=6.64$, $SD=1.42$) ทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี (60%, $\bar{x}=4.17$, $SD=0.57$) และความ พร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี (52.5%, $\bar{x}=3.77$, $SD=0.63$) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงและควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน (62.64% , $\bar{x}=4.31$, $SD=1.63$) ทัศนคติต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี (63.19%, $\bar{x}=3.51$, $SD=0.64$) และความพร้อมต่อ การเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ (73.07%, $\bar{x}=2.91$, $SD=0.71$) ความรู้และความพร้อมของอาจารย์และนักศึกษาต่อการเป็นประชาคมอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ พอใช้ถึงควรปรับปรุง ดังนั้น ความรู้และความพร้อมของอาจารย์และนักศึกษาจึงจำ เป็น

ต้องได้รับการพัฒนา ส่วน ทักษะที่อยู่ในระดับดี ดังนั้น จึงควรปลูกฝังให้อาจารย์และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นประชาคมอาเซียน อย่างต่อเนื่อง

กนกวรรณ สมรักษ์ (2556) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะและแนวโน้ม พฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ และพนักงานในหน่วยงานของภาครัฐ มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด และส่วนใหญ่มียรายได้ระหว่าง 7,501-18,000 บาท มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่จะเปิดรับชมข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์เป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับประมาณ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และเปิดรับข้อมูลผ่านเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ระดับความรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมาก ทักษะต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งเป็นทัศนคติ ในเชิงบวก โดยมีทัศนคติที่เห็นด้วยในเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยขยายการค้า การลงทุน และการบริการในภูมิภาคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุด และรองลงมาคือมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน ด้านแนวโน้มพฤติกรรมการต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มพฤติกรรมที่จะปรับตัวเพื่อรับกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุด รองลงมาคือจะศึกษา เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เข้าใจเพิ่มพูนความรู้มากยิ่งขึ้น ด้านแนวโน้มต่อบุคคลอื่น คือจะให้ผู้อื่นศึกษาเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เข้าใจ เพิ่มพูนความรู้มากยิ่งขึ้น และแนะนำผู้อื่นให้ปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน และแนะนำให้ผู้อื่นศึกษาสังคม วัฒนธรรม ภาษาของประเทศในภูมิภาคอาเซียนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับ

สรุปแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากรศาสตร์ของ ปรมะ สตะเวทิน (2546:112-118) อธิบายว่าลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) หมายถึง การจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะประชากร (Demographic Characteristics) ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษา ศาสนา สถานภาพสมรส เป็นต้น ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการรับรู้ การตีความ และการเข้าใจในการสื่อสารทั้งสิ้น

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับด้านความรู้ความเข้าใจของ ไพศาล หวังพานิช (2526:105) อธิบายว่า เป็นความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุงเพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับ

ของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความ หรือขยายความ เกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของ คีรีวรรณ เสรีรัตน์ (2549: 125) อธิบายว่า ทัศนคติคือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับความชอบ หรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของคนต่อบางสิ่ง

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสารของ ประมะ สตะเวทิน (2541: 134-135) อธิบายว่า สื่อจึงเป็นองค์ประกอบประการหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของพฤติกรรมการสื่อสาร ในการสื่อสารผู้ส่งสารจึงจำเป็นต้องเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม ประกอบด้วย สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของ บรูเนอร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 67; อ้างอิงจาก Bruner.) ได้อธิบายว่า ความพร้อมเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้เร็ว และความพร้อมเป็นความสารถที่จะเกิดทักษะอย่างง่ายก่อน ซึ่งจะเป็นทักษะของพื้นฐานที่ยากต่อไป โดยในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการสอนและด้านภาษา โดยใช้แนวทางการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกล่าวว่า ทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้แก่ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน ทักษะและความชำนาญที่สอดคล้องกับงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญในการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 13,041 คน ข้อมูล ณ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2559 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2559: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 13,041 คน ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากร คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2559: 47) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่าง 388 ตัวอย่าง และผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 12 ตัวอย่าง รวมจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งสามารถแสดงวิธีคำนวณได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด คือ 14,718
 e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน ซึ่งในงานวิจัยนี้กำหนดให้เท่ากับ 0.05

แทนค่าสูตร

$$n = \frac{13,041}{1 + 13,041 (0.05)^2}$$

$$= 388$$

การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงไปที่กลุ่มครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3

ขั้นที่ 2 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดโควตาของแต่ละเขต เพื่อให้ได้สัดส่วนที่เท่ากันในแต่ละเขต ซึ่งจะแบ่งการเก็บกลุ่มตัวอย่างเขตละ 133-134 คน

ขั้นที่ 3 วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) แจกแบบสอบถามให้กับครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล

วิธีการสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเจาะจงไปยังครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ที่สุ่มได้ในขั้นตอนที่ 1 ดังนี้

1.1 กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย วัดน้อยนพคุณ วัดราชาธิวาส มัธยมวัดเบญจมบพิตร สามเสนวิทยาลัย มัธยมวัดธาตุทอง เตรียมอุดมศึกษา สตรีศรีสุริโยทัย ยานนาวาเวศวิทยาคม วัดสุทธวราราม สายปัญญา สิริรัตนาร ปรทุมคงคา มัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ วชิรธรรมสาริต เบญจมราชาลัย นนทรีวิทยา สายน้ำผึ้ง มักกะสันพิทยา วัดสระเกศ ราชวินิต มัธยม วัดสังเวช สุรศักดิ์มนตรี พระโขนงพิทยาลัย กุณนทีรุทธารามวิทยาคม เทพศิรินทร์ ศีลาจารพิพัฒน์ สตรีวิทยา สุวรรณสุทธารามวิทยา เจ้าพระยาวิทยาคม ราชันนาทอาจารย์สามเสนวิทยาลัย 2 วัดราชบพิธ ไตรมิตรวิทยาลัย ศรีอยุธยา สันติราษฎร์วิทยาลัย สตรีวัดมหาพฤฒาราม โยธินบูรณะ วัดบวรนิเวศ พุทธจักรวิทยา

1.2 กรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) ศรีพศุภา บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พรตพิทยพยัต เทพศิรินทร์ร่มเกล้า สารวิทยา นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ราชวินิตบางเขน เศรษฐบุตรบำเพ็ญ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า รัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สตรีเศรษฐบุตรบำเพ็ญ เทพลีลา ลาดปลาเค้าพิทยาคม เตรียม อุดมศึกษาพัฒนาการ นวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ราชดำริ บางกะปิ สุขุมวิทอุปถัมภ์ บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มัชฌมวัดหนองจอก ฤทธิยะวรรณาลัย ๒ รัตนโกสินทร์สมโภช ลาดกระบัง นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 บางกะปิ สตรีวิทยา 2 ดอนเมืองจา ตูรจินดา เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา มัชฌมวัดบึงทองหลาง ฤทธิยะวรรณาลัย จันทน์หุ่น บำเพ็ญ นวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง นวมินทราชินูทิศ เบญจมราชา ลัย หอวัง

1.3 กรุงเทพมหานคร เขต 3 ได้แก่ โรงเรียน วัดรางบัว สวนอนันต์ สตรีวัดระฆัง มัชฌมวัดดุสิตาราม บางมดวิทยา (สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์) รัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน วัดราช โอโรส ทวีธาภิเศก พืทยาลงกรณ์พิทยาคม สุวรรณพลับพลาพิทยาคม ศึกษานารีวิทยา วัดนวลนรดิศ แจรงร่อนวิทยา นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล วัดพุทธบูชา บางปะกอกวิทยาคม ชีโนรส วิทยาลัย มัชฌมวัดนายโรง ทวีวัฒนา วัดบวรเมณฑล โพธิสารพิทยากร ศึกษานารี จันทรประดิษฐาราม วิทยาคม นวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเศก ทวีธาภิเศก 2 ฤทธิณรงค์รอน วัดน้อยใน มัชฌมวัด ดาวคณอง ราชวินิตบางแคปานขำ มหรรณพาราม วัดปากน้ำวิทยาคม สตรีวัดอัสสรวรรค์ ปัญญาวรรค วัดประดู่ในทรงธรรม อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย วิมุตยารามพิทยากร ๓ นบุรืวร เทพีพลารักษ์ มัชฌมวัดสิงห์ วัดอินทาราม สุวรรณารามวิทยาคม ไชยฉิมพลีวิทยาคม มัชฌมวัดหนอง แขนม

2. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดโควตาของแต่ละเขต เพื่อให้ได้สัดส่วนที่เท่ากันในแต่ละเขต ซึ่งจะแบ่งการเก็บกลุ่มตัวอย่างเขตละ 133-134 คน ดังตาราง

ตาราง 1 กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มสำนักงานเขต/โรงเรียน	จำนวน (คน)
กรุงเทพมหานคร เขต 1	133
กรุงเทพมหานคร เขต 2	133
กรุงเทพมหานคร เขต 3	134
รวม	400

3. วิธีสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยจะใช้เครื่องมือ คือแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่พบตามสถานที่ที่กำหนดไว้ เนื่องด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบนี้ทำให้สะดวกในเวลาที่มีผู้วิจัยไปยังสถานที่ที่ต้องการเก็บข้อมูลงานวิจัย และสามารถเก็บข้อมูลงานวิจัยได้ทันทีที่พบกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้ในการวัด ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) แบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple choices) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียวมีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ และการใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

ข้อที่ 2 อายุราชการ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงอายุ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542: 110)

ข้อมูลจากพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2556 กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยต้องมีคุณสมบัติ มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ และมีอายุการทำงานถึง 60 ปีบริบูรณ์ ทำให้มีอายุราชการตั้งแต่ 1 – 40 ปี ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการกำหนดช่วงอายุราชการ โดยแบ่งช่วงอายุออกเป็น 4 ช่วง

โดยแสดงการแบ่งช่วงอายุราชการที่ใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้

2.1. ต่ำกว่า 10 ปี

2.2. 10 – 19 ปี

2.3. 20 – 29 ปี

2.4. 30 – 40 ปี

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

3.1 ปริญญาตรี

3.2 ปริญญาโท

3.3 สูงกว่าปริญญาโท

ข้อที่ 4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยกำหนดช่วงรายได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2542: 110)

ซึ่งกำหนดช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้

1.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

1.2 15,001 – 25,000 บาท

1.3 25,001 - 35,000 บาท

1.4 35,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ลักษณะแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ (Dichotomous questions) สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

ระดับคะแนน	การแปลผลระดับความรู้ ความเข้าใจ	
1 คะแนน	หมายถึง	ตอบถูก
0 คะแนน	หมายถึง	ตอบผิด

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ ข้อที่ตอบถูกได้คะแนน 1 คะแนน ข้อที่ตอบไม่ถูกต้องได้คะแนน 0 คะแนน ผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบถูกหมด จะได้ 15 คะแนน และตอบผิดหมดจะได้ 0 คะแนน โดยวัดออกมาเป็นข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการให้คะแนนแบบ Rating Scale เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผล โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549: 29)

สามารถแปลความหมายของค่าคะแนน ได้ดังนี้

ตอบถูก คะแนน 0 – 5 หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย

ตอบถูก คะแนน 6 – 10 หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง

ตอบถูก คะแนน 11 – 15 หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดช่วงระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย หมายถึง ครูที่ตอบถูก ได้คะแนนระหว่าง 0 – 5 คะแนน

กลุ่มที่ 2 ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง หมายถึง ครูที่ตอบถูก ได้คะแนนระหว่าง 6 – 10 คะแนน

กลุ่มที่ 3 ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด หมายถึง ครูที่ตอบถูก ได้คะแนนระหว่าง 11 – 15 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ต่อแผนพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน จำนวน 3 ข้อ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน จำนวน 3 ข้อ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน จำนวน 3 ข้อ และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมด 12 ข้อ

เป็นคำถามปลายปิด (Close - ended response question) มีลักษณะการวัดข้อมูลแบบประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการให้คะแนนแบบ Rating Scale โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เห็นด้วย
3	ไม่แน่ใจ
2	ไม่เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การกำหนดเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล คำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. 2545: 129)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย

หมายถึง

- 4.21 – 5.00 ครูมีทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดีมาก
 3.41 – 4.20 ครูมีทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดี
 2.61 – 3.40 ครูมีทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับปานกลาง
 1.81 – 2.60 ครูมีทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับไม่ดี
 1.00 – 1.80 ครูมีทัศนคติต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับไม่ดีย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งแบ่งออกเป็นการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล จำนวน 3 ข้อ สื่อมวลชน จำนวน 3 ข้อ และสื่อเฉพาะกิจ จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมด 9 ข้อ

เป็นคำถามปลายปิด (Close - ended response question) มีลักษณะการวัดข้อมูลแบบประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการให้คะแนนแบบ Rating Scale โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน

ระดับการรับรู้ข่าวสาร

5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล คำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. 2545: 129)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ของครู
สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง
4.21 – 5.00	ครูมีการเปิดรับข่าวสารในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	ครูมีการเปิดรับข่าวสารในระดับมาก
2.61 – 3.40	ครูมีการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ครูมีการเปิดรับข่าวสารในระดับน้อย
1.00 – 1.80	ครูมีการเปิดรับข่าวสารในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งแบ่งออกเป็น การเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำนวน 3 ข้อ และการเตรียมความพร้อมด้านสถานภาษา จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมด จำนวน 6 ข้อ

เป็นคำถามปลายปิด (Close - ended response question) มีลักษณะการวัดข้อมูลแบบประเภทอันตรภาค (Interval Scale) เป็นการให้คะแนนแบบ Rating Scale ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ การคำนวณหาอันตรภาคชั้น เพื่อแปลผลคะแนนในแต่ละช่วง ประกอบด้วย

คะแนน	ระดับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล คำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของ
 อันตรภาคชั้น ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. 2545: 129)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง
4.21 – 5.00	ครูมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับดีมาก
3.41 – 4.20	ครูมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับดี
2.61 – 3.40	ครูมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ครูมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับไม่ดี
1.00 – 1.80	ครูมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับไม่ดีย่างมาก

ขั้นตอนการในสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถาม ได้แก่ ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ทศนคติที่มีต่ออาเซียน การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อสร้างแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องกัน
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของของครูสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

5. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และการใช้สำนวนภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มครูตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha Coefficient โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) สูตรของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2546: 449) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าแอลฟาที่ได้แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูงโดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ไม่ต่ำกว่า 0.7 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ทัศนคติของครูที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	0.905
ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	0.914
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน	0.913
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	0.907
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก	0.908
การเปิดรับข่าวสารด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	0.891
ด้านสื่อบุคคล	0.898
ด้านสื่อมวลชน	0.903
ด้านสื่อเฉพาะกิจ	0.902
การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	0.899
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	0.900
ด้านเตรียมความพร้อมด้านภาษา	0.903
8. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง	

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาถึง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การรับรู้ข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ มาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัด กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการจำนวน 400 คน เพื่อทราบถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ทักษะที่มีต่ออาเซียน การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงต่างๆ วารสาร บทความ ผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ผู้วิจัยกระทำตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอให้กับจำนวนครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต 1 เขต 2 และเขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 400 ชุด

2. อธิบายและชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถาม

3. แจกแบบสอบถามให้กับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (เดิม) ระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานที่ ดังนี้

3.1 กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย วัดน้อยนพคุณ วัดราชาธิวาส มัธยมวัดเบญจมบพิตร สามเสนวิทยาลัย มัธยมวัดธาตุทอง เตรียมอุดมศึกษาสตรีศรีสุริโยทัย ยานนาวาเวศวิทยาคม วัดสุทธวราราม สายปัญญา สิริรัตนาร ปทุมคงคา มัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ วชิรธรรมสาริต เบญจมาชลาชัย นนทรีวิทยา สายน้ำผึ้ง มักกะสันพิทยา วัดสระเกศราชวินิต มัธยม วัดสังเวช สุรศักดิ์มนตรี พระโขนงพิทยาลัย กุณนทีรุทธารามวิทยาคม เทพศิรินทร์ ศีลาจารย์พัฒนา สตรีวิทยา สุวรรณสุทธารามวิทยา เจ้าพระยาวิทยาคม ราชันนาทจารย์สามเสนวิทยาลัย 2 วัดราชบพิธ ไตรมิตรวิทยาลัย ศรีอยุธยา สันติราษฎร์วิทยาลัย สตรีวัดมหาพฤฒาราม โยธินบูรณะ วัดบวรนิเวศ พุทธจักรวิทยา

3.2 กรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) ศรีพญา บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 พรตพิทยพยัต เทพศิรินทร์ร่มเกล้า สารวิทยา นวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ราชวินิตบางเขน เศรษฐบุตรบำเพ็ญ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า รัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สตรีเศรษฐบุตรบำเพ็ญ เทพลีลา ลาดปลาเค้าพิทยาคม เตรียม อุดมศึกษาพัฒนาการ นวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ราชดำริ บางกะปิ สุขุมวิทอุปถัมภ์ บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มัชฌมวัดหนองจอก ฤทธิยะวรรณาลัย ๒ รัตนโกสินทร์สมโภช ลาดกระบัง นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 บางกะปิ สตรีวิทยา 2 ดอนเมืองจา ตูรจินดา เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา มัชฌมวัดบึงทองหลาง ฤทธิยะวรรณาลัย จันทร์หุ่น บำเพ็ญ นวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง นวมินทราชินูทิศ เบญจมราชา ลัย หอวัง

3.3 กรุงเทพมหานคร เขต 3 ได้แก่ โรงเรียน วัดรางบัว สวนอนันต์ สตรีวัดระฆัง มัชฌมวัดดุสิตาราม บางมดวิทยา (สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์) รัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน วัดราช โอโรส ทวีธาภิเศก พินยาลงกรณ์พิทยาคม สุวรรณพลับพลาพิทยาคม ศึกษานารีวิทยา วัดนวลนรดิศ แจรงร้อนวิทยา นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล วัดพุทธบูชา บางปะกอกวิทยาคม ชีโนรส วิทยาลัย มัชฌมวัดนายโรง ทวีวัฒนา วัดบวรเมตตา โพธิสารพิทยากร ศึกษานารี จันทรประดิษฐาราม วิทยาคม นวลนรดิศวิทยาคม รัชมังกลาภิเศก ทวีธาภิเศก 2 ฤทธิณรงค์รอน วัดน้อยใน มัชฌมวัด ดาวคณอง ราชวินิตบางแคปานขำ มหรรณพาราม วัดปากน้ำวิทยาคม สตรีวัดอัปสรสวรรค์ ปัญญาวรรณ วัดประดู่ในทรงธรรม อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย วิมุติยารามพิทยากร ๓ นครีวร เทพีพลารักษ์ มัชฌมวัดสิงห์ วัดอินทาราม สุวรรณารามวิทยาคม ไชยฉิมพลีวิทยาคม มัชฌมวัดหนอง แขนม

4. ผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ และทำการตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

4. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการข้อมูลโดยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของ แบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างทำการตอบ และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว นำมาลง รหัสตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและประมวลผลโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS FOR WINDOWS เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ อายุ ราชการ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจ โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยการใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้านการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยการใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.5 วิเคราะห์ข้อมูลด้านการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยการใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

2.1 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ ด้านเพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสมมติฐานที่ 2

2.2 สถิตีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และสมมติฐานข้อที่ 4

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2550: 52)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{x}$) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2550: 48)

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2550: 49)

$$\text{สูตร S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตร (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2550: 34-36)

$$\text{Cronbach's alpha : } \alpha = \frac{k \overline{Co variance} / \overline{Variance}}{1 + (k - 1) \overline{Co variance} / \overline{Variance}}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนคำถาม
 $\overline{covariance}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ
 $\overline{variance}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2550: 113-115) มีสูตร ดังนี้

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (b)	$k - 1$	SS_b	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม (w)	$n - k$	SS_w	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
รวม (T)	$n - 1$	SS_T		

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม ($k-1$) และภายในกลุ่ม ($n-k$)
	k	แทน	จำนวนของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
	SS_b	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between Sum of Squares)
	SS_w	แทน	ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Within Sum of Squares)
	MS_b	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between groups)
	MS_w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within groups)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% ทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544: 332-333)

$$LSD = t_{1-\alpha/2, n-k} \sqrt{MES \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ	$t_{1-\alpha/2, n-k}$	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นหาค่าความเป็นอิสระภายในกลุ่ม
MSE		แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม MS_W
n_i		แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i
n_j		แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

2. สถิติ Brown-Forsythe (β) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน (Hartung. 2001: 300) มีสูตรดังนี้

$$\beta = \frac{MS_B}{MS_W}$$

โดยค่า $MS_W = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_i}{N} \right) S_i^2$ # # # #

เมื่อ	β	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน Brown-Forsythe
MS_B		แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between groups)
MS_W		แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square between groups)

สำหรับสถิติ Brown Forsythe

k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
N	แทน	ขนาดประชากร
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ i

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ เพื่อดูว่ามีคู่ใดแตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกตุสิงห์. 2543: 116) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\overline{X}_i - \overline{X}_j}{MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	MS_w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within groups) สำหรับ Brown Forsythe
	$\overline{X}_i$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i
	$\overline{X}_j$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j
	n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	n_j	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

3. การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Correlation) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยที่แต่ละตัวมีระดับการวัดของข้อมูลในระดับอันตรภาค (Interval scale) ขึ้นไปใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2548: 130-132)

$$r = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{(n\sum X^2 - (\sum X)^2)(n\sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน x
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ ความหมายของค่า r (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544: 437) คือ

1. ถ้า r เป็นลบแสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามคือถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลดถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

2. ถ้า r เป็นบวกแสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันคือถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มขึ้นด้วยถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
 3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก
 4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก
 5. ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย
 6. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยลง
- เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ความหมาย
0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.21 – 0.40	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.01 – 0.20	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผลการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อของตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (degree of Freedom)
F-prob	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (ในตาราง F-test)
F-ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F-distribution
LSD	แทน	Least Significant Difference
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยการแบ่งนำเสนอออกเป็น 6 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะคิดที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ชาย	152	38.00
หญิง	248	62.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 400 คน ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับอายุราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุราชการ	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	144	36.00
10 – 19 ปี	89	22.25
20 – 29 ปี	72	18.00
30 – 40 ปี	95	23.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 400 คน ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ มีอายุราชการ 30 – 40 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ

23.75 มีอายุราชการ 10 – 19 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 และมีอายุราชการ 20 – 29 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ตามลำดับ

ตาราง 5 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	180	45.00
ปริญญาโท	209	52.25
สูงกว่าปริญญาโท	11	2.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 400 คน ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาโท จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 รองลงมา คือ ปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษามีความถี่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการรวมชั้นใหม่เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตาราง 6 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	180	45.00
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	220	55.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 400 คน ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา คือ ปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ เกี่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	42	10.50
15,001 – 25,000 บาท	197	49.25
25,001 – 35,000 บาท	63	15.75
35,001 บาทขึ้นไป	98	24.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 7 พบว่า ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จำนวน 400 ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	จำนวนคนที่ตอบถูก (คน)	ร้อยละ
1. AEC ย่อมาจากข้อใดต่อไปนี้ (ก. ASEAN Economic Community)	361	90.25
2. สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีทั้งหมดกี่ประเทศ (ก. 10 ประเทศ)	358	89.50
3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลบังคับใช้เมื่อใด (ข. 31 ธันวาคม 2558)	174	43.50
4. ประเทศใดต่อไปนี้ ไม่ใช่ สมาชิกอาเซียน (ก. จีน)	330	82.50
5. ข้อใดคือสัญลักษณ์ของอาเซียน (ก. รวงข้าว)	307	76.75
6. ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ (ค. เสาหลักการเมืองและความมั่นคง, เสาหลักเศรษฐกิจ, เสาหลักสังคมและวัฒนธรรม)	349	87.25

ตาราง 8 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	จำนวนคนที่ตอบถูก (คน)	ร้อยละ
7. ข้อใด ไม่ใช่ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ง. พัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาในด้านภาษาท้องถิ่นของไทย.)	189	47.25
8. ข้อใด ไม่ใช่ ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ค. สินค้าจะมีราคาปรับตัวสูงขึ้น)	281	70.25
9. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ไม่ได้เป็น ส่วนหนึ่งของ พิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) (ค. เป็นตลาดศูนย์กลางของโลก)	159	39.75
10. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ใช่ สาขาที่มีการรวมกลุ่มสินค้าและบริการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ก. สาขาผลิตภัณฑ์การเกษตร)	187	46.75
11. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ไม่ใช่ สาขาที่มีการรวมกลุ่มสินค้าและบริการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ก. สาขาสื่อสาร)	190	47.50
12. ข้อใดเป็นหน่วยงานของประเทศไทยในการบูรณาการดำเนินงานสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ข. กระทรวงพาณิชย์)	94	23.50
13. อาชีพใดที่ ไม่ สามารถได้ทำงานได้อย่างเสรีใน ประเทศอาเซียน (ง. อาชีพครู อาจารย์)	269	67.25
14. ข้อใดกล่าว ไม่ ถูกต้องถึงการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี (ง. ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน)	216	54.00
15. ประเทศไทยทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลักในการเปิดเสรีสินค้าและบริการ ในสาขาใด (ง. สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel))	210	52.50

จากตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามหัวข้อแบบสอบถามได้ ดังนี้

ข้อ 1 AEC ย่อมาจากข้อใดต่อไปนี้ (ก. ASEAN Economic Community) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25

ข้อ 2 สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีทั้งหมดกี่ประเทศ (ก. 10 ประเทศ) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 358 คน คิดเป็นร้อยละ 89.50

ข้อ 3 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลบังคับใช้เมื่อใด (ข. 31 ธันวาคม 2558) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50

ข้อ 4 ประเทศใดต่อไปนี้ **ไม่ใช่** สมาชิกอาเซียน (ก. จีน) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50

ข้อ 5 ข้อใดคือสัญลักษณ์ของอาเซียน (ก. รวงข้าว) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.75

ข้อ 6 ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ (ค. เสาหลักการเมืองและความมั่นคง, เสาหลักเศรษฐกิจ, เสาหลักสังคมและวัฒนธรรม) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 349 คน คิดเป็นร้อยละ 87.25

ข้อ 7 ข้อใด **ไม่ใช่** การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ง. พัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาในด้านภาษาท้องถิ่นของไทย.) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25

ข้อ 8 ข้อใด **ไม่ใช่** ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ค. สินค้าจะมีราคาปรับตัวสูงขึ้น) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25

ข้อ 9 ข้อใดต่อไปนี้ **ไม่ได้เป็น** ส่วนหนึ่งของ พิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) (ค. เป็นตลาดศูนย์กลางของโลก) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75

ข้อ 10 ข้อใดต่อไปนี้ **ใช่** สาขาที่มีการรวมกลุ่มสินค้าและบริการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ก. สาขาลิขสิทธิ์การเกษตร) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75

ข้อ 11 ข้อใดต่อไปนี้ **ไม่ใช่** สาขาที่มีการรวมกลุ่มสินค้าและบริการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ก. สาขาสื่อสาร) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ข้อ 12 ข้อใดเป็นหน่วยงานของประเทศไทยในการบูรณาการดำเนินงานสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (ข. กระทรวงพาณิชย์) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50

ข้อ 13 อาชีพใดที่ *ไม่* สามารถได้ทำงานได้อย่างเสรีใน ประเทศอาเซียน (ง. อาชีพครู อาจารย์) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25

ข้อ 14 ข้อใดกล่าว *ไม่* ถูกต้องถึงการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี (ง. ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00

ข้อ 15 ประเทศไทยทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลักในการเปิดเสรีสินค้าและบริการ ในสาขาใด (ง. สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)) มีจำนวนคนที่ตอบถูก 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50

จากคะแนนที่ได้จะสามารถแปลความหมายและจัดกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็นระดับความรู้ความเข้าใจ ตามจำนวนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูก ได้ดังนี้

ตาราง 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวม

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มากที่สุด	60	15.00
2. ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ปานกลาง	206	51.50
3. ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน น้อยที่สุด	134	33.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ปานกลาง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมา คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน น้อยที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	4.20	0.50885	ดี
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน	4.34	0.51267	ดีมาก
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	4.26	0.67462	ดีมาก
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก	4.46	0.50056	ดีมาก
รวมทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	4.31	0.44208	ดีมาก

จากตาราง 10 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 4.34 และ 4.26 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียน และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	4.28	0.61534	ดีมาก
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะสามารถลดต้นทุนทางการค้าในภูมิภาคได้	4.13	0.65751	ดี
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนเสรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้มากขึ้น	4.19	0.70831	ดี
รวม	4.20	0.50885	ดี

จากตาราง 11 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียน และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันอยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนเสรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้มากขึ้น และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะสามารถลดต้นทุนทางการค้าในภูมิภาคได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ 4.13 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้ประเทศสมาชิกนั้นมีอำนาจในการต่อรอง การแข่งขันในเวทีโลกได้มากขึ้น	4.48	0.56128	ดีมาก
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้สามารถต่อยอดการวางรากฐานของการแก้ปัญหาสุขภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปให้ดีขึ้น เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และภาวะโลกร้อน	4.14	0.76574	ดี
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน เช่น โทรคมนาคม การขนส่ง	4.41	0.66522	ดีมาก
รวม	4.34	0.51267	ดีมาก

จากตาราง 12 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้ประเทศสมาชิกรนั้นมีอำนาจในการต่อรอง การแข่งขันในเวทีโลกได้มากขึ้น และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน เช่น โทรคมนาคม การขนส่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และ 4.41 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการ

แข่งขันอยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้สามารถต่อยอดการวางรากฐานของการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปให้ดีขึ้น เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และภาวะโลกร้อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมการขยายตัวของธุรกิจ SMEs	4.34	0.72102	ดีมาก
8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC สามารถลดช่องว่างระหว่างการพัฒนาในแต่ละประเทศสมาชิกได้	4.16	0.80494	ดี
9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะเสริมสร้างกิจกรรมที่มีในกลุ่มประเทศสมาชิก	4.31	0.74288	ดีมาก
รวม	4.26	0.67462	ดีมาก

จากตาราง 13 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมการขยายตัวของธุรกิจ SMEs และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะเสริมสร้างกิจกรรมที่มีในกลุ่มประเทศสมาชิก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และ 4.31 สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันอยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC สามารถลดช่องว่างระหว่างการพัฒนาในแต่ละประเทศสมาชิกได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มประเทศสมาชิก AEC กับกลุ่มเศรษฐกิจโลก	4.43	0.62573	ดีมาก
11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการส่งเสริมการลงทุนหรือเกิดการค้าใหม่ๆ	4.43	0.58825	ดีมาก
12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกได้	4.52	0.59245	ดีมาก
รวม	4.46	0.50056	ดีมาก

จากตาราง 14 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกอยู่ในระดับดีมากทั้งหมด ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกได้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการส่งเสริมการลงทุนหรือเกิดการค้าใหม่ๆ และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มประเทศสมาชิก AEC กับกลุ่มเศรษฐกิจโลก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 4.43 และ 4.43 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสื่อบุคคล	3.69	0.87538	มาก
ด้านสื่อมวลชน	4.19	0.72592	มาก
ด้านสื่อเฉพาะกิจ	3.72	1.00944	มาก
รวมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	3.87	0.75836	มาก

จากตาราง 15 การวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ ด้านสื่อมวลชน ด้านสื่อเฉพาะกิจ และด้านสื่อบุคคล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 3.72 และ 3.69 ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านได้รับข่าวสารจาก ครู อาจารย์ในสถาบันการศึกษา	3.71	1.08411	มาก
2. ท่านได้รับข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่	3.82	0.98986	มาก
3. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสารจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อน แฟน สามี/ภรรยา	3.56	1.01237	มาก
รวม	3.69	0.87538	มาก

จากตาราง 16 การวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล อยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ท่านได้รับข่าวสารจาก ครู อาจารย์ในสถาบันการศึกษา และท่านได้รับข้อมูล ข่าวสารจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อน แฟน สามี/ภรรยา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 3.71 และ 3.56 ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากวิทยุ โทรทัศน์	3.71	1.08425	มาก
5. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากหนังสือพิมพ์	3.82	0.98998	มาก
6. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากนิตยสาร/วารสาร	3.56	1.01200	มาก
รวม	4.19	0.72592	มาก

จากตาราง 17 การวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลข่าวสาร จากหนังสือพิมพ์ ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากวิทยุ โทรทัศน์ และท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากนิตยสาร/วารสาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 3.71 และ 3.56 ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. ท่านได้รับข้อมูลจากป้ายโฆษณา	3.51	1.20480	มาก
8. ท่านได้รับข้อมูลจากแผ่นพับ/โบรชัวร์	3.42	1.17319	มาก
9. ท่านได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์	4.24	1.03755	มากที่สุด
รวม	3.72	1.00944	มาก

จากตาราง 18 การวิเคราะห์การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 สำหรับเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลจากป้ายโฆษณา และท่านได้รับข้อมูลจากแผ่นพับ/โบรชัวร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และ 3.42 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	4.11	0.69564	ดี
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	4.13	0.67953	ดี
รวมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC)	4.12	0.64716	ดี

จากตาราง 19 การวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดีทั้งหมด ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา และด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ 4.11 ตามลำดับ

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการสอน			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ AEC เพื่อเตรียมที่จะมาใช้ในการเรียนการสอน	4.20	0.76253	ดี
2. ท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC	4.03	0.81174	ดี
3. ท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC	4.20	0.78911	ดี
รวม	4.11	0.69564	ดี

จากตาราง 20 การวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน อยู่ในระดับดีทั้งหมด ได้แก่ ท่านมีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ AEC เพื่อเตรียมที่จะมาใช้ในการเรียนการสอน ท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC และท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 4.20 และ 4.03 ตามลำดับ

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านภาษา

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. ท่านมีการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สามของกลุ่มประเทศ AEC	4.25	0.68093	ดีมาก
5. ท่านได้มีการนำความรู้ทางด้านภาษามาปรับใช้กับรายวิชาที่ท่านทำการสอน	4.07	0.78845	ดี
6. ท่านได้มีการฝึกภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารกับบุคลากร หรือกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการเข้าสู่ AEC	4.09	0.81151	ดี
รวม	4.13	0.67953	ดี

จากตาราง 21 การวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านมีการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สามของกลุ่มประเทศ AEC โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 สำหรับระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านได้มีการฝึกภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารกับบุคลากร หรือกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการเข้าสู่ AEC และท่านได้มีการนำความรู้ทางด้านภาษามาปรับใช้กับรายวิชาที่ท่านทำการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 4.07 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

H_0 : ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที่ (Independent sample t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มเพศโดยใช้ Levene's test

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	8.894	0.003**
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	20.866	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มเพศโดยใช้ Levene's test ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 และ 0.003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่ามีความแปรปรวนแตกต่างกัน จึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนแตกต่างกัน (Equal variances not assumed)

ตาราง 23 แสดงผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยจำแนกตามเพศ

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		t-test of Equality of Means				
		เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	ชาย		4.01972	0.84450	-1.962	0.051
	หญิง		4.17241	0.58036		
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	ชาย		4.03455	0.84574	-2.002	0.046*
	หญิง		4.18857	0.54735		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยจำแนกตามเพศ ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามีค่า Sig. เท่ากับ 0.046 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

H_0 : ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance: ANOVA) เมื่อค่าความแปรปรวนของทุกกลุ่มเท่ากัน และถ้าความแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันใช้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe test โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบกับเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า sig. มีค่าน้อยกว่า 0.5 ดังตารางที่ 24

ตาราง 24 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มอายุราชการโดยใช้ Levene's test

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	10.575	0.000**
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	11.823	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 24 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มอายุราชการโดยใช้ Levene's test ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันจึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุราชการ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	19.846	3	290.359	0.000**
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	8.171	3	324.572	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุราชการ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่ง

สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 24 และตาราง 25

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำแนกตามกลุ่มอายุราชการ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3

		ต่ำกว่า 10 ปี	10 – 19 ปี	20 – 29 ปี	30 – 40 ปี
อายุราชการ	$\bar{X}$	4.14584	3.78654	3.96536	4.48681
ต่ำกว่า 10 ปี	4.14584	-	0.35932 (0.006)**	-0.18056 (0.171)	-0.34101 (0.000)**
10 – 19 ปี	3.78654	-	-	-0.17876 (0.478)	-0.70033 (0.000)**
20 – 29 ปี	3.96536	-	-	-	-0.52156 (0.000)**
30 – 40 ปี	4.48681	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำแนกตามกลุ่มอายุราชการ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

ครูที่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มากกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35932

ครูที่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34101

ครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.70033

ครูที่มีอายุราชการ 20 – 29 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีอายุราชการ 20 – 29 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52156

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา จำแนกตามกลุ่มอายุราชการ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3

		ต่ำกว่า 10 ปี	10 – 19 ปี	20 – 29 ปี	30 – 40 ปี
อายุราชการ	$\bar{X}$	4.13375	3.87087	4.16671	4.33950
ต่ำกว่า 10 ปี	4.13375	-	0.17281 (0.096)	0.26289 (0.051)	-0.03299 (0.998)
10 – 19 ปี	3.87087	-	-	-0.29588 0.011*	-0.46869 (0.000)**
20 – 29 ปี	4.16671	-	-	-	0.17281 (0.239)
30 – 40 ปี	4.33950	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษาจำแนกตามกลุ่มอายุราชการ เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

ครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 20 – 29 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.0111 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 20 – 29 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29588

ครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี กับครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46869

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

H_0 : ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent sample t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	6.534	0.011*
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	0.875	0.350

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ Levene's test ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่ามีความแปรปรวนแตกต่างกันจึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนแตกต่างกัน (Equal variances not assumed) และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.035 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันจึงใช้การทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนแตกต่างกัน (Equal variances assumed)

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	ระดับการศึกษา	t-test of Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	ปริญญาตรี	4.41112	0.51284	8.647	389.279	0.000**
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3.87163	0.73150			
ด้านภาษา	ปริญญาตรี	4.34030	0.55542	5.825	398	0.000**
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3.95809	0.72322			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

H_0 : ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance: ANOVA) เมื่อค่าความแปรปรวนของทุกกลุ่มเท่ากัน และถ้าความแปรปรวนของทุกกลุ่มไม่เท่ากันใช้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe test โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานจะตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า sig. มีค่าน้อยกว่า 0.5 ดังตารางที่ 30

ตาราง 30 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยใช้ Levene's test

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	13.530	0.000**
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	14.496	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Levene's test ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันจึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	1.736	3	162.809	0.162
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	1.534	3	156.336	0.208

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.162 ซึ่งมากกว่า

0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.208 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

H_0 : ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันให้ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way analysis of variance และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันให้ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 32 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้ Levene's test

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	Levene's test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	6.740	0.001**
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	5.682	0.004**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของแต่ละกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้ Levene's test ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.004 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้ Brown-Forsythe

Robust Tests of Equality of Means	Statistic	df1	df2	Sig.
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	16.442	2	291.877	0.000**
ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	16.316	2	274.230	0.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อจำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบพบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า

0.01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 34 และตาราง 35

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
	$\bar{X}$	4.55427	4.04735	4.02052
ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด	4.55427	-	0.50684 (0.000) **	0.53364 (0.000)**
ระดับความรู้ความเข้าใจ ปานกลาง	4.04735	-	-	0.02681 (0.720)
ระดับความรู้ความเข้าใจ น้อย	4.02052	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน จำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด กับครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อม

เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มากกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50684

ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด กับครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่าที่มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการสอน มากกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53364

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา จำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด	ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย
	$\bar{X}$	4.54179	4.00000	4.14552
ระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด	4.54179	-	0.54167 (0.000)**	0.39614 (0.000)**
ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง	4.00000	-	-	-0.14552 (0.192)
ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย	4.14552	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการภาษา จำแนกตามกลุ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรายคู่ด้วย Dunnett's T3 ในการทดสอบพบว่า

ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด กับครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มากกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปานกลาง โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.54167

ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด กับครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา มากกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39614

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

สมมติฐานที่ 3.1 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

H_0 : ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

H_1 : ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 36 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	R	Sig.		
ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	0.061	0.222	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน	0.033	0.511	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	0.275	0.000**	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก	0.261	0.000**	ต่ำ	เดียวกัน
รวม	0.206	0.000**	ต่ำ	เดียวกัน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 36 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน พบว่า ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ทั้งหมด นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) มีค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.206 0.275 และ 0.261 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า

ถ้าครูมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกมากขึ้น จะทำให้สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน มีค่า Sig เท่ากับ 0.342 0.222 และ 0.511 ตามลำดับ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3.2 ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	ภาษา			
	r	Sig.		
ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	0.135	0.007**	ต่ำมาก	เดียวกัน
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน	0.082	0.101**	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน	0.272	0.004**	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก	0.209	0.000**	ต่ำ	เดียวกัน
รวม	0.226	0.000**	ต่ำ	เดียวกัน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่า ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 0.004 และ 0.000 ตามลำดับ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.226 0.272 และ 0.209 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.135 โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า

ถ้าครูมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกมากขึ้น จะทำให้สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษาเพิ่มมากขึ้น ในระดับต่ำซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ถ้าครูมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันมากขึ้น จะทำให้ครูมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษาเพิ่มมากขึ้น ในระดับต่ำมากซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.101 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล และสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

สมมติฐานที่ 4.1 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

H_0 : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

H_1 : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) ด้านการ เตรียมความพร้อมด้าน การสอน		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	R	Sig.		
สื่อบุคคล	0.633	0.000**	สูง	เดียวกัน
สื่อมวลชน	0.854	0.000**	สูงมาก	เดียวกัน
สื่อเฉพาะกิจ	0.690	0.000**	สูง	เดียวกัน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่ สื่อมวลชน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.854 โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับสื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.690 และ 0.633 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า

ถ้าครูมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่ สื่อมวลชนมากขึ้น จะทำให้สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนเพิ่มมากขึ้น ในระดับสูงมากซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ถ้าครูมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่ สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลมากขึ้น จะทำให้สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนเพิ่มมากขึ้น ในระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานที่ 4.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

H_0 : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

H_1 : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ สู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) ด้านการ เตรียมความพร้อมด้าน ภาษา		ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	Sig.		
	สื่อบุคคล	0.578		
สื่อมวลชน	0.499	0.000**	ปานกลาง	เดียวกัน
สื่อเฉพาะกิจ	0.580	0.000**	ปานกลาง	เดียวกัน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.578 0.499 และ 0.580 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า

ถ้าครูมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมากขึ้น จะทำให้สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษาเพิ่มมากขึ้น ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 40 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน		
1.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน		
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
1.2 ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน		
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe F-test
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe F-test
1.3 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน		
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test

ตาราง 40 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
1.4 ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน		F-test
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Brown-Forsythe
		F-test
สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน		
2.1 ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา		

ตาราง 40 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 3 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		
3.1.1 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation
3.1.2 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation
- ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation

ตาราง 40 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
3.2.1 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) - ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน - ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation Pearson Correlation
3.2.2 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) - ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน - ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation Pearson Correlation

ตาราง 40 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล และสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		
4.1 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation
4.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้	Pearson Correlation

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรในสถาบันการศึกษา สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาไทยทัดเทียมกับนานาประเทศ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ราชการ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาด้านทักษะคิดที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ของครูสถานศึกษา โรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรในสถาบันการศึกษา สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาไทยทัดเทียมกับนานาประเทศ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ครูที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

2. ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

3. ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

4. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ที่มี ความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษา โรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม รายละเอียด ดังนี้

เพศ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ตามลำดับ

อายุราชการ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ มีอายุราชการ 30 – 40 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 มีอายุราชการ 10 – 19 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 และมีอายุราชการ 20 – 29 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาโท จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 รองลงมา คือ ปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 400 ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 บาทขึ้นไป จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รายละเอียด ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ปานกลาง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมา คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน น้อยที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รายละเอียด ดังนี้

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 4.34 และ 4.26 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และหากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ว่า AEC นั้นจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียน และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันอยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้การเคลื่อนย้ายเงิน

ลงทุนเสรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้มากขึ้น และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะสามารถลดต้นทุนทางการค้าในภูมิภาคได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ 4.13 ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้ประเทศสมาชิกนั้นมียานาจอในการต่อรอง การแข่งขันในเวทีโลกได้มากขึ้น และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน เช่น โทรคมนาคม การขนส่ง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และ 4.41 ตามลำดับ สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันอยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้สามารถต่อยอดการวางรากฐานของการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปให้ดีขึ้น เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และภาวะโลกร้อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมการขยายตัวของธุรกิจ SMEs และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะเสริมสร้างกิจกรรมที่มีในกลุ่มประเทศสมาชิก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และ 4.31 สำหรับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันอยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC สามารถลดช่องว่างระหว่างการพัฒนาในแต่ละประเทศสมาชิกได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ตามลำดับ

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกอยู่ในระดับดีมากทั้งหมด ได้แก่ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกได้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการส่งเสริมการลงทุนหรือเกิดการค้าใหม่ๆ และท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มประเทศสมาชิก AEC กับกลุ่มเศรษฐกิจโลก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 4.43 และ 4.43 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียด ดังนี้

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านสื่อมวลชน ด้านสื่อเฉพาะกิจ และด้านสื่อบุคคล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 3.72 และ 3.69 ตามลำดับ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ท่านได้รับข่าวสารจาก นักเรียน ครู อาจารย์ในสถาบันการศึกษา และท่านได้รับข้อมูล ข่าวสารจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อน แฟน สามี/ภรรยา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 3.71 และ 3.56 ตามลำดับ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อมวลชน อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากหนังสือพิมพ์ ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากวิทยุ โทรทัศน์ และท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากนิตยสาร/วารสาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 3.71 และ 3.56 ตามลำดับ

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 สำหรับเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านสื่อเฉพาะกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านได้รับข้อมูลจากป้ายโฆษณา และท่านได้รับข้อมูลจากแผ่นพับ/โบรชัวร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และ 3.42 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีรายละเอียด ดังนี้

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับดีทั้งหมด ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา และด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และ 4.11 ตามลำดับ หากพิจารณาเป็นรายข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน อยู่ในระดับดีทั้งหมด ได้แก่ ท่านมีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ AEC เพื่อเตรียมที่จะมาใช้ในการเรียนการสอน ท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC และท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 4.20 และ 4.03 ตามลำดับ

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ ท่านมีการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สามของกลุ่มประเทศ AEC โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 สำหรับระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อยู่ในระดับดี ได้แก่ ท่านได้มีการฝึกภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารกับบุคลากร หรือกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ AEC และท่านได้มีการนำความรู้ทางด้านภาษามาปรับใช้กับรายวิชาที่ท่านทำการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 4.07 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน จำนวน 4 ข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

1.1.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการสอน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.1.2 ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

1.2.1 ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ครูที่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน มากกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35932

ครูที่มีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34101

ครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.70033

ครูที่มีอายุราชการ 20 – 29 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.52156

1.2.2 ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 20 – 29 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29588

ครูที่มีอายุราชการ 10 – 19 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา น้อยกว่าครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.46869

สมมติฐานที่ 1.3 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

1.3.1 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3.2 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ครูที่มีครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านภาษามากกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อย โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39614

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

สมมติฐานที่ 3.1 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน พบว่า

ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3.2 ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่า

ทศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อม

เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

สมมติฐานที่ 4.1 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน พบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูงมากและสูง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 4.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา พบว่า

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษา โรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร อภิปรายผลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุราชการ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน

1. **เพศ** ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

1.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากบุคลากร บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ได้แก่ ครู อาจารย์ นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นเพศไหนทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่ได้รับแรงผลักดันสนับสนุนจากรัฐบาล ส่งผลให้มีการเตรียมความพร้อมในด้านการหาความรู้ การสัมมนา ขอเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนความรู้ถึงทักษะการสอน เทคนิคต่างๆ เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการสอดแทรกเนื้อหาในหลักสูตร จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เฉลียว เกื้อนภา (2554) เรื่อง การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่าย ศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า เพศที่ แตกต่างกัน การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่าย ศูนย์ อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านการบริหารจัดการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ภาชนนท์ เชื้อทอง (2556) เรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏวชิรวิทยาดัตต พบว่า เพศที่ แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดัตตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยาภรณ์ อินธิปัก (2558) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย ด้านเพศ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความ พร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยไม่ แตกต่างกัน

1.2 ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครู เพศหญิงมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด เนื่องจากปัจจุบันสัดส่วนประชากรเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย ส่งผลถึง บุคลากรที่เป็นเพศหญิงเริ่มมีอิทธิพลมากขึ้น ทั้งในแวดวงการเมือง การจัดการ รวมไปถึงผู้บริหาร คณะทำงานสถานการศึกษา ประกอบกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษา และเขตการศึกษาต่างๆ ล้วนแต่สนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเกิดการร่วมมือในสถาบันการศึกษาประเทศอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรม และมีการสนับสนุนการศึกษาทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียน เกิดเป็นการพัฒนาความรู้ทางด้านภาษา

โดยเฉพาะภาษาที่สามซึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมไปถึงมีความสนใจในการพัฒนาตนเองและภาษาสำหรับการเรียนการสอน จึงทำให้ครูเพศหญิงมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เฉลียว เกื่อนภา (2554) เรื่อง การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน เครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำแนกตามเพศโดยรวม เพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบ แยกรายด้าน พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยเพศหญิงมีการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่าย ศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านปัจจัยสนับสนุน กระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านคุณภาพผู้เรียน

2. อายุราชการ ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

ครูที่มีอายุราชการแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ โดยครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด เนื่องจากอายุราชการที่มากขึ้นสะท้อนถึงประสบการณ์การทำงานสะสมที่ผ่านมา ทั้งทักษะความรู้ การอบรม การสัมมนา ส่งผลให้ครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยาภรณ์ อินธิปัก (2558) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย ด้านประสบการณ์ทำงาน ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความพร้อมในการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มอายุ 36 - 40 ปี และ 41 ปี ขึ้นไป จะมีความพร้อมในการใช้มาตรฐานการบัญชีในด้านทักษะและด้านมาตรฐานทางการบัญชีในระดับมาก

3. ระดับการศึกษา ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่าง

กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด เนื่องจากอาชีพครูต้องสำเร็จการศึกษาอย่างต่ำในระดับปริญญาตรี ประกอบกับหลักสูตรการเรียนการสอนมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นหลัก จึงทำให้ได้รับการปลูกฝัง เพิ่มพูนความรู้จากทั้งสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ และครอบครัว จึงส่งผลให้ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย ของ พลสิทธิ์ศักดิ์ แสนฉลาด (2557) เรื่อง ความเข้าใจ ความพร้อม และขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า เปรียบเทียบความเข้าใจ ความพร้อม และขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามข้อมูลประชากรศาสตร์ พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีผลต่อความเข้าใจ ความพร้อม และขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการศึกษาปริญญาตรีจะมีความเข้าใจ และความพร้อมมากกว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ภาชน เชื้อมทอง (2556) เรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการเป็นนานาชาติ

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ เนื่องจากการอบรม การสัมมนา รวมไปถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ล้วนแต่เป็นการส่งเสริมการเพิ่มเติมความรู้ทักษะของอาชีพครูเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและทักษะด้านภาษา โดยไม่ได้แบ่งระดับของกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังนั้นจึงทำให้ครูที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตพร ผิวทองงาม (2558) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

เกี่ยวกับความรู้ทางด้านบัญชีเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า บุคลากรสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตชนก ทองไทย (2556) เรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยรวมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ราชพน เชื้อมทอง (2556) เรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน พบว่า

ครูที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนและด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยครูที่มีระดับความรู้ ความเข้าใจ มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนและด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด เนื่องจากครูที่มีระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด ย่อมสะท้อนถึงภูมิความรู้ที่สั่งสมมา ตลอดจนประสบการณ์การทำงาน การอบรม การสัมมนาที่ผ่านมา รวมไปถึงความใฝ่รู้ในการหาความรู้เพิ่มเติม จึงเป็นผลทำให้ครูที่มีระดับความรู้ ความเข้าใจ มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนและด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สมรักษ์ (2556) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไล แจ้งบุญ ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรครูสายสนับสนุนและช่วยวิชาการสังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการสังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ AEC ช่วยให้ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทฤษฎีของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 220) กล่าวไว้ว่า ความพร้อมคือ สภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ที่พร้อมจะตอบสนอง

สิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึงการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะของร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ดังนั้น หากครุมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในระดับมากที่สุด อันเนื่องมาจากความพร้อมทั้งด้านประสบการณ์ การหาความรู้ การฝึกฝน ย่อมทำให้ครุมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนและด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษาไปด้วย

สมมติฐานที่ 3 ทักษะที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

3.1. ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน

3.1.1 ทักษะที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนโดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากการที่ครุมีความคิดเห็นและความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการขยายตัวของธุรกิจ กิจกรรมต่างๆระหว่างประเทศสมาชิก การส่งเสริมทางด้านกลุ่มเศรษฐกิจ การร่วมอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมการลงทุนในประเทศสมาชิก ส่งผลให้เกิดการปรับตัวจะทำให้ครุมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการสอนมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ ทักษะที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สมรักษ์ (2556) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารความรู้ ทักษะและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC พบว่า ทักษะต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมต่อตนเองและผู้อื่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีทักษะต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมเป็นทัศนคติในเชิงบวก และจากผลการวิจัยพบว่าแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับสูง คือมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมคือจะมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การศึกษาภาษาหลัก และภาษาต่างๆในกลุ่มอาเซียน และจะปรับตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มพฤติกรรมที่จะแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามอีกด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ทองไทย (2556) เรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

ทัศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น สามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และต่ำ และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.1.2 ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากมีความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานในประเทศสมาชิกอยู่แล้ว เพราะส่วนใหญ่เป็นประเทศที่มีชายแดนติดกัน มีสัมพันธ์ทางการทูตเป็นระยะเวลายาวนาน มีการใช้แรงงานและแลกเปลี่ยนทรัพยากรร่วมกันอยู่ก่อนแล้ว และมีการร่วมมือกันของกลุ่มบริษัทผู้ลงทุน เพื่อที่จะสามารถแข่งขันและส่งออกสินค้าบริการไปยังภูมิภาคอื่น จึงทำให้ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน สอดคล้องกับทฤษฎีของ คีรีวรรณ เสรีรัตน์ (2549: 125) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับความชอบหรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของคนต่อบางสิ่ง ดังนั้นหมายความว่ากลุ่มครูมีความเข้าใจ ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

3.2 ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา

3.2.1 ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำและต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากการที่ครูมีความเข้าใจ และใส่ใจให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการใช้สิทธิประโยชน์ภายใต้การค้าเสรี การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนได้เสรี ทั้งจากต่างประเทศและภูมิภาคเดียวกัน การลดช่องว่างระหว่างการพัฒนาในแต่ละประเทศสมาชิกที่เนื่องมาจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็จะส่งผลให้ครูสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ดังกล่าวในการพัฒนาสถานศึกษาและภาษาที่สามที่ถือเป็นปัจจัยหลักในการสื่อสาร และมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านภาษามากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ทัศนคติที่มี

ต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ทองไทย (2556) เรื่อง การรับรู้และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ทัศนคติในการทำงาน ประกอบด้วย ความเชื่อเกี่ยวกับงานในประชาคมอาเซียน ความรู้สึกที่มีต่อประชาคมอาเซียน ความตั้งใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุกๆอาชีพ สามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และต่ำ และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2.2 ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการร่วมมือกันในการดำเนินธุรกิจทั้งในด้านอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยว รวมไปถึงด้านการเมืองของสมาชิกในประชาคมอาเซียน มีการประสานงานสายสัมพันธ์ทางการทูตมายาวนานอยู่ก่อนที่จะมีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเกิดเป็นมิตรภาพความสัมพันธ์อันดีล้วนมีการสื่อสารผ่านภาษาสากลอยู่แล้ว จึงทำให้ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา สอดคล้องกับทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549: 125) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบ หรือไม่ชอบต่อวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความรู้สึกของคนต่อบางสิ่ง ดังนั้นหมายความว่ากลุ่มครุมีความเข้าใจ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน ที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านสถานศึกษา

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล และสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมี

ความสัมพันธ์ระดับปานกลาง สูง และสูงมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากการที่ได้รับข่าวสารข้อมูล และสาระสำคัญจากบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง ทั้งนักเรียน ครู อาจารย์ ผู้บริหารระดับสูง ครอบครัวและเพื่อน รวมไปถึงสื่อช่องทางต่างๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา และอินเทอร์เน็ต ที่มีการสื่อสารโดยต่อเนื่อง ทำให้ครูเกิดการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้งการกระตุ้นให้มีการปรับการเรียนการสอน และด้านภาษาที่สาม ดังนั้นจึงทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา สอดคล้องกับงานวิจัย ของ วราภรณ์ ศรีเหนียง (2558) เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการเปิดรับข่าวสารและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากสื่อระดับชาติ สื่อระดับท้องถิ่น และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ทองไทย (2556) เรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า การรับรู้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลสื่อบุคคล ได้แก่ การอบรม/สัมมนา การเรียนการสอนจากมหาวิทยาลัย ครอบครัวหรือเพื่อน ดูงานที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ได้แก่ โฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อกลางแจ้ง อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และต่ำ และมีทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไอรัก ตัญสมุท (2556) เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านสื่อประเภทต่างๆ ได้แก่ ผ่านครู อาจารย์ ผ่านวิทยุ ผ่านโทรทัศน์ ผ่านอินเทอร์เน็ต ผ่านนิทรรศการ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษา ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้บริหาร สถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรที่จะส่งเสริมกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี สนับสนุนการอบรมทั้งในประเทศและนอกประเทศ สนับสนุนงบประมาณการทำวิจัย เสนอชื่อเข้าร่วมการสัมมนาทั้งภายในหน่วยงานและภายนอกหน่วยงาน เพื่อ

เป็นการเพิ่มเติมความรู้ที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มอายุข้าราชการที่มีการเตรียมความพร้อมด้านการสอนมากที่สุด ได้นำความรู้ไปพัฒนากลุ่มอื่น ๆ ที่มีการเตรียมความพร้อมน้อยที่สุด เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า กลุ่มครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรที่จะส่งเสริมกลุ่มครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี ควรที่จะหารือร่วมกันในการวางแผนระยะยาว สำหรับการพัฒนาความรู้ของบุคลากร ได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนเข้าอบรมกับระหว่างประเทศสมาชิก การดูงานสถานศึกษาต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มอายุข้าราชการที่มีการเตรียมความพร้อมด้านภาษามากที่สุด ได้นำความรู้ไปพัฒนากลุ่มอื่น ๆ ที่มีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาน้อยที่สุด เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่ากลุ่มครูที่มีอายุราชการ 30 – 40 ปี และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านภาษามาก

3. ให้สนับสนุนครูมีความรู้ความเข้าใจ การฝึกอบรมและสัมมนา จากผู้มีประสบการณ์ทั้งจากหน่วยงานสถานศึกษาและวิทยากรหรือผู้มีความรู้จากหน่วยงานภายนอก โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสถานศึกษาเพื่อที่จะสามารถนำมาปรับปรุงแผนการสอน และเป็นการวางแผนการสอนในอนาคตต่อไป เพราะเนื่องจากครูที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่าผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับครู เพราะถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการผลักดัน สถานศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ

4. ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุน จัดสัมมนา และมีแหล่งทรัพยากรที่ส่งผลให้ครูฝึกทักษะด้านภาษาเพิ่มเติมทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม รวมไปถึงการส่งเสริมการดูงานต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้กลุ่มมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุดไปได้นำไปจัดทำโครงการความรู้ความเข้าใจประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพื่อพัฒนา และติดตามผลการดำเนินงาน ของกลุ่มครูมีระดับความรู้ความเข้าใจประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) น้อยที่สุด เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากที่สุด มีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกัน ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอนและด้านภาษา

5. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรขอความร่วมมือจากภาคีรัฐบาล ในการสนับสนุนการให้ความรู้แก่ครู อาจารย์ เกี่ยวกับการส่งเสริมภาคธุรกิจ การขยายตัวจากธุรกิจ SMEs การริเริ่มกิจกรรมระหว่างประเทศสมาคม โดยเฉพาะสถานศึกษาระหว่างประเทศสมาชิก เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า ทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการ

พัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีทิศทางเดียวกัน

6. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มเติมความรู้ของครู สนับสนุนงบประมาณการเข้ารับการอบรมที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลก การลงทุน ภาคการเงิน เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า ทักษะคนที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ และมีทิศทาง

7. ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรขอความร่วมมือจากภาครัฐบาล ในการสนับสนุนการให้ความรู้แก่ครู อาจารย์ เกี่ยวกับข้อดีของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เกี่ยวกับการค้าเสรี การร่วมจัดตั้งสมาคมภาคอุตสาหกรรม ตลาดแรงงาน เพราะครูสามารถนำความรู้ที่ได้ถ่ายทอดแก่นักเรียนต่อไป เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า ทักษะคนที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน

8. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมหารือกับรัฐบาล หรือกระทรวงศึกษาธิการ หรือแม่ฮ่องสอน หน่วยงานทางการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสนับสนุนการพัฒนาสื่อมวลชน ด้านข่าวสาร วิทยุ โทรทัศน์ ดิจิตอลทีวี สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อให้การเข้าถึงได้ง่ายขึ้นและทั่วถึง เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก และปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน

9. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมหารือกับรัฐบาล หรือกระทรวงศึกษาธิการ หรือแม่ฮ่องสอน หน่วยงานทางการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และหน่วยงานเอกชนในสนับสนุนการพัฒนาสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ป้ายโฆษณา แผ่นพับในการให้ความรู้ การจัดกิจกรรมทางการตลาด งานประชุมวิชาการ และอินเทอร์เน็ต เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูงและปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน

10. ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกับองค์กร หน่วยงานทางการ และหน่วยงานเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการขอแรงสนับสนุนวิทยากรผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการให้ความรู้แขนงต่าง ๆ ภาคธุรกิจต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ทั้ง บุคคลผู้มีชื่อเสียงในแวดวงต่างๆ ทั้งนักการเมือง ผู้บริหาร นักธุรกิจ วิทยากร เนื่องจากผลงานวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการสอน และด้านการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยมีความสัมพันธ์ระดับสูงและปานกลาง และมีทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษา ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรต้นด้านอื่นที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ แรงจูงใจทั้งภายในและภายนอก การรับรู้ และแนวโน้มพฤติกรรมของครู เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูล ผลวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย และสามารถนำผลวิจัยที่ได้มาเปรียบเทียบ และนำมาวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาต่อไป
3. ควรมีการศึกษาวิจัยในแต่ละหัวข้อในเชิงลึก ได้แก่ ทศนคติ ความรู้ความเข้าใจ การเปิดรับข่าวสารเฉพาะด้าน เพื่อให้ได้ข้อมูล ผลวิจัยที่ละเอียดมากขึ้น และสามารถนำผลไปต่อยอดต่อการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการต่อไป และสามารถนำผลไปพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนได้
4. ควรมีการศึกษาปัจจัยการเปิดรับข่าวสารจากแหล่งอื่นๆ เพราะข้อมูลที่ได้จะสามารถสนับสนุนการพัฒนาสื่อของประเทศ ด้านการประชาสัมพันธ์ และการให้ความรู้แก่ประชาชนในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. ควรศึกษางานวิจัยรูปแบบเชิงคุณภาพ โดยผ่านการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้ประกอบการ นักธุรกิจ ผู้บริหารสถานศึกษา บุคคลที่เกี่ยวข้อง อาจารย์ นักวิชาการ และนักเรียน เพื่อเป็นการศึกษาข้อมูลในเชิงลึก แลกเปลี่ยนความรู้ คำแนะนำ เพื่อที่จะสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา และสามารถแข่งขันในได้ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บานูสาสน์การพิมพ์
- กนกวรรณ สมรักษ์. (2556). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC. สารนิพนธ์. ว.ม. (การจัดการการสื่อสารองค์กร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2523). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหามงกุฎราชวิทยาลัย
- กันตภา สุธธิดา. (2556). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา. กศ.ม. (การจัดการการศึกษา). วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2545). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2546). การวิเคราะห์สถิติ. สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. ฉบับปรับปรุงจากปี (2544) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2550). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2554). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- การศึกษานอกโรงเรียน. (2542). แนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร่วมกับ โรงเรียนเอกชน มาตรา 15 (2). กรุงเทพฯ, กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กิติมา สุรสนธิ. (2541). ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : คณะวารสาร ศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิตติยาภรณ์ อินธิปัก. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สารนิพนธ์ บธ.ม.: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด. ถ่ายเอกสาร.
- จำนง พรายแย้ม. (2531). เทคนิควิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- เฉลียว เกื่อนภา. (2554). การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน
เครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์
เขต 1. ปรินทิพนิพนธ์ ค.ม.: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพรัตกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช
- ชิดชนก ทองไทย (2556) . การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์
บธ.ม.(การจัดการ): บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). โครงการสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนา
พานิชย์
- จิตติพร ผิวทองงาม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดิน เกี่ยวกับความรู้ทางด้านบัญชีเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).
สารนิพนธ์ บ.ม. : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีปทุม. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพพา เดียวประเสริฐ. (2541). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองต่อความพร้อมในการเรียนรู้
ด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล. สาขาการพยาบาล.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS. พิมพ์ครั้งที่5.
กรุงเทพฯ: วี. อินเทอร์เน็ต จำกัด
- บทความ.(2556). เตรียมพร้อมการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2558,
จาก <http://www.libarts.mju.ac.th/LibDocument>
- ประมะ สตะเวทิน. (ถก). การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ:
การพิมพ์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทัศนคติ: ในการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ปานทิพย์ ปุณณนันท. (2557). ความรู้ ทัศนคติ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของ
อาจารย์และนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี. สารนิพนธ์
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ. สระบุรี. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี. ถ่ายเอกสาร.
- เปรมชัย โรจนอารีย์. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และการสื่อสาร
การตลาดกับพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์ปลาแมคเคอเรลกระป๋องของผู้บริโภคใน
กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด): บัณฑิตวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.

พรกมล รัชนาภรณ์. (2542). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.

พรทิพย์ บุญนิพัทธ์. (2531). ทศนตติ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2529). เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรทิศา คงคุณสม. (2557). ความรู้ การรับรู้ผลกระทบ และแนวทางการเตรียมความพร้อมเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. สารนิพนธ์. พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ. สระบุรี. วิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนี. ถ่ายเอกสาร.

พรรณี ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรวิมลการพิมพ์

พลสิทธิ์ศักดิ์ แสนจาลาห์. (2557). ความเข้าใจ ความพร้อม และขีดความสามารถของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยที่มีต่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.
สารนิพนธ์ กจ.ม. : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรังสิต. ถ่ายเอกสาร.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

พัชรี สวอนแก้ว. (2536). จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ดวงกลม.

พินัญดา บุตรกันหา. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับ
ความพร้อมของสถานศึกษาในการรองรับก้าวสู่ประชาคมอาเซียน อำเภอลำสนธิ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา

ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2539). พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: วิสุทธิวัฒนา.

----- (2545). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท วีระฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด.

----- (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

----- (2549). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด

----- (2550). กลยุทธ์การตลาดและการบริการเชิงกลยุทธ์โดยมุ่งที่ตลาด. กรุงเทพฯ : บริษัท
ธนรัชการพิมพ์ จำกัด.

ศูนย์การศึกษาทางไกลไทยคม. (2542). สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2558, จาก

[http://www.edu.nu.ac.th/selfaccess/researches/admin/upload/773260812120554is.](http://www.edu.nu.ac.th/selfaccess/researches/admin/upload/773260812120554is.pdf)

pdf

สันติ อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสนาะ ดิยาวี. (2530). *การสื่อสารในองค์กรการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รจนา ขุนแก้ว. (2557). *ความพร้อมของบุคลากรสาขาวิชาชีพบัญชีไทยสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. สารนิพนธ์ บ.ม. : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีปทุม. ถ่ายเอกสาร.
- สารนิพนธ์ บ.ม. : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- รวิวรรณ ชระตระกูล. (2533). *หลักการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2535). *คุณภาพบริการ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2529) *การศึกษาก่อนวัยเรียน เอกสารประกอบการสอน กร. 311*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วราภรณ์ ศรีเหนียง. (2558). *ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติในการเปิดรับข่าวสารและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)*. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ): บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). *รู้จักประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณีประภา หอมเศรษฐี. (2531). *การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ* กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- อัจฉรา วงษ์หา. (2555). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา* สังกัด สอศ.จังหวัดสระบุรี.วิทยานิพนธ์. ค.อ.ม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ไอรัก ตัญสมุท. (2556). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนิสิตปริญญาตรี คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. สารนิพนธ์ วท.ม.(ส่งเสริมการเกษตร): บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Allport Gordon W. (1976). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: John Wiley and Sons.
- Atkin, Charles K. (1973). *Anticipated Communication and Mass Media Information Seeking*. New York: Free Press.
- Bloom, B.S. and Others. (1971). *Handbook on Formative and Summative Evaluation of Students Learning*. New York : Mc Graw Hill, Inc.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper and Row
- Defleur, Melvin L., and Ball-Rockeach. (1996). *Theories of Mass Communication*. New York: Longman Inc.

- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw Hill Inc.
- Herbert C. Kelman. (1967). *Dimention of compliance – gaining behavior*. Retrieved May 25, 2015: from URL : [http://www. Jstor.org/stable/278681](http://www.Jstor.org/stable/278681).
- Katz Daniel. (1960). *The Functional Approach to the Study of Attitudes*. Princeton University.
- Klapper, Joseph T. (1960). *The effects of mass communication*. New York: The free Press.
- Raymond; Roger Daley. (1978). *Astudy of Rerationships between Environment and Student Achievement*. Dissertation Abstracts International 43
- Tatcher, V.s.; and Others. (1972). *The New Webster Dictionary of English Language*. New York: Process and Book.
- Thorndike, E. (1996). *Education Psychology: The Psychology of Learning*. New York: Teacher College Press. อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลีฟเพรส.
- Triandis , Harry C.(1971). *Attitude and Attituse Change*. New York : John Wiley & Sons Inc.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

**ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และ การเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความ
พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร**

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด และการเปิดรับข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของครูสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วยคำถาม 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะคิดที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยขอให้อ่านแบบสอบถามอย่างละเอียดและตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ทั้งนี้ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ และนำไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

เพียงข้อเดียว

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุราชการ

() ต่ำกว่า 10 ปี

() 10 – 19 ปี

() 20 – 29 ปี

() 30 – 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() สูงกว่าปริญญาโท

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

() 15,001 – 25,000 บาท

() 25,001 – 35,000 บาท

() 35,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. AEC ย่อมาจากข้อใดต่อไปนี้ ก. ASEAN Economic Community ข. ASEAN Economic Cooperation ค. Association for Economic Community ง. Association for Economic Cooperation	5. ข้อใดคือสัญลักษณ์ของอาเซียน ก. รวงข้าว ข. ต้นไม้ ค. ใบไม้ ง. วงกลม
2. สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีทั้งหมดกี่ประเทศ ก. 10 ประเทศ ข. 11 ประเทศ ค. 13 ประเทศ ง. 15 ประเทศ	6. ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ก. เสาหลักสาธารณสุข, เสาหลักวัฒนธรรม, เสาหลักเศรษฐกิจ ข. เสาหลักความมั่นคง, เสาหลักการเมือง, เสาหลักรัฐบาล ค. เสาหลักการเมืองและความมั่นคง, เสาหลักเศรษฐกิจ, เสาหลักสังคมและวัฒนธรรม ง. เสาหลักเมือง, เสาหลักการท่องเที่ยว, เสาหลักการศึกษา
3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีผลบังคับใช้เมื่อใด ก. 31 ธันวาคม 2557 ข. 31 ธันวาคม 2558 ค. 31 ธันวาคม 2559 ง. 31 ธันวาคม 2560	7. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก. เผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน ข. เพิ่มพูนขีดความสามารถของประชาชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ค. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน ง. พัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาในด้านภาษาท้องถิ่นของไทย.
4. ประเทศใดต่อไปนี้ <u>ไม่ใช่</u> สมาชิกอาเซียน ก. จีน ข. บรูไน ค. ลาว ง. ฟิลิปปินส์	8. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก. การค้าระหว่างไทยกับประเทศอาเซียนจะขยายตัวมากขึ้น ข. เพิ่มพูนขีดความสามารถในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ค. สินค้าจะมีราคาปรับตัวสูงขึ้น ง. จะมีการพัฒนาเครือข่ายการสื่อสารคมนาคมมากขึ้น

9. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ไม่ได้เป็น ส่วนหนึ่งของ พิมพ์เขียว เพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ก. เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ข. ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน ค. เป็นตลาดศูนย์กลางของโลก ง. ลดช่องว่างการพัฒนา ระหว่างประเทศสมาชิก	13. อาชีพใดที่ ไม่ สามารถได้ทำงานได้อย่างเสรีในประเทศอาเซียน ก. อาชีพวิศวกร ข. อาชีพสถาปนิก ค. อาชีพการท่องเที่ยว ง. อาชีพครู อาจารย์
10. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ใช่ สาขาที่มีการรวมกลุ่มสินค้าและบริการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก. สาขาผลิตภัณฑ์การเกษตร ข. สาขาวิทยาศาสตร์ ค. สาขาการศึกษา ง. ถูกทุกข้อ	14. ข้อใดกล่าว ไม่ ถูกต้องถึงการเคลื่อนย้ายของแรงงาน มีฝีมืออย่างเสรี ก. การแสวงหาความร่วมมือที่จะสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนของแรงงานมีฝีมือ ข. การอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานมีฝีมือสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในกลุ่มประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น ค. การเปิดเสรีทางการค้าจะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น ตลอดจนสวัสดิการของผู้ใช้แรงงาน ง. ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดโดยรัฐมนตรีการคลังของอาเซียน
11. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ไม่ใช่ สาขาที่มีการรวมกลุ่มสินค้าและบริการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก. สาขาสื่อสาร ข. สาขาประมง ค. สาขาสิ่งทอ ง. สาขาอิเล็กทรอนิกส์	15. ประเทศไทยทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลักในการเปิดเสรีสินค้าและบริการ ในสาขาใด ก. สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร (Agro-based products) ข. สาขาสิ่งทอ (Textiles and Apparels) ค. สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) ง. สาขาการท่องเที่ยว (Tourism) และสาขาการบิน (Air Travel)
12. ข้อใดเป็นหน่วยงานของประเทศไทยในการบูรณาการดำเนินงานสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก. กระทรวงการต่างประเทศ ข. กระทรวงพาณิชย์ ค. กระทรวงวัฒนธรรม ง. กระทรวงศึกษาธิการ	

ส่วนที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงข้อเดียวที่ตรงกับทัศนคติของท่านมากที่สุด

ทัศนคติของครูที่มีต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ระดับทัศนคติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	ไม่แน่ใจ 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
ด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน					
1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียน และช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน					
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะสามารถลดต้นทุนทางการค้าในภูมิภาคได้					
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนเสรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้มากขึ้น					
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน					
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้ประเทศสมาชิกนั้นมียานาจอในการต่อรอง การแข่งขันในเวทีโลกได้มากขึ้น					
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้สามารถต่อยอดการวางรากฐานของการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปให้ดีขึ้น เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และภาวะโลกร้อน					
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน เช่น โทรคมนาคม การขนส่ง					
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน					
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมการขยายตัวของธุรกิจ SMEs					
8. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC สามารถลดช่องว่างระหว่างการพัฒนาในแต่ละประเทศสมาชิกได้					
9. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะเสริมสร้างกิจกรรมที่มีในกลุ่มประเทศสมาชิก					
ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก					
10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มประเทศสมาชิก AEC กับกลุ่มเศรษฐกิจโลก					
11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC จะทำให้เกิดการส่งเสริมการลงทุนหรือเกิดการค้าใหม่ๆ					
12. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า AEC นั้นจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกได้					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงข้อเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การเปิดรับข่าวสารด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ระดับการเปิดรับข่าวสาร				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านสื่อบุคคล					
1. ท่านได้รับข่าวสารจาก ครู อาจารย์ในสถาบันการศึกษา					
2. ท่านได้รับข้อมูลจากบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่					
3. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสารจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ครอบครัว เพื่อน แฟน สามี/ภรรยา					
ด้านสื่อมวลชน					
4. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากวิทยุโทรทัศน์					
5. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากหนังสือพิมพ์					
6. ท่านได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากนิตยสาร/วารสาร					
ด้านสื่อเฉพาะกิจ					
7. ท่านได้รับข้อมูลจากป้ายโฆษณา					
8. ท่านได้รับข้อมูลจากแผ่นพับ/โบรชัวร์					
9. ท่านได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตทางเว็บไซต์					

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงข้อเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	ระดับการเตรียมความพร้อม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการสอน					
1. ท่านมีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ AEC เพื่อเตรียมที่จะมาใช้ในการเรียนการสอน					
2. ท่านมีการนำความรู้เกี่ยวกับ AEC มาบูรณาการกับรายวิชาที่ท่านทำการสอน					
3. ท่านมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ AEC					
ด้านภาษา					
4. ท่านมีการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สามของกลุ่มประเทศ AEC					
5. ท่านได้มีการนำความรู้ทางด้านภาษามาปรับใช้กับรายวิชาที่ท่านทำการสอน					
6. ท่านได้มีการฝึกภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารกับบุคลากรหรือกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวเนื่องกับการเข้าสู่ AEC					

*** ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ***

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อ

1. รศ.ดร.สุพาดา สิริกุตตา

2. อ.ดร.กัลยกิตต์ กิริติอังกูร

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

พิไลวรรณ กันตัก

วันเดือนปีเกิด

14 สิงหาคม 2529

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

334/45 ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี

จังหวัดสมุทรปราการ 10540

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2555

คณะบริหารธุรกิจ (สาขาวิชาการตลาด)

จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

พ.ศ.2556

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะสังคมศาสตร์ (สาขาวิชาการตลาด)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

